

BETLEHEMSKE RUKOVETI

BETLEHEMSKE RUKOVETI

Priredile:

s. Genoveva Rajić

s. Marina Piljić

Sarajevo, 2010.

Proslov

Družba sestara Služavki Maloga Isusa svečano je obilježila 120. obljetnicu svoga postojanja 24. listopada 2010. godine u Zagrebu. Povodom važnih obljetnica ponajčešće se pogled upravlja prema onome što je učinjeno u materijalnom pogledu, a manje o postignutome u doseg duha. Stoga nam je velika radost i zadovoljstvo da prigodom ovog jubileja možemo ponuditi knjigu pjesama sestara naše Provincije Bezgrješnog začeca BDM naslovljenu *Betlehemske rukoveti*. U njima su na neki način progovorile naša prošlost i sadašnjost - naš život. U njima se ogleda sestarska ljubav prema Bogu, ocu Utemeljitelju Stadleru i karizmi Družbe. U njima se ogleda otajstvo Božića koji je Družbi i svakoj sestri središte duhovnosti i apostolskoga služenja. Betlehemska *štalica* je izvor svih nadahnuća.

Pjesme u ovoj zbirci objavljujane su u vjesniku Družbe *U službi malog Isusa* i provincijskom biltenu *Betlehem*. Osim ispravke tiskarskih pogrješaka i minimalnih pravopisnih neujednačenosti na njima nije ništa bitnije mijenjano. Pjesme nisu razvrstane po temama. Složene su u rukoveti po abecednom imenu sestara. Stoga je ona zbirka najraznovrsnijih radova koji nas obdaruju svojom jednostavnošću, toplinom i neposrednom blizinom.

Da je život služavki Maloga Isusa praćen nadahnućem Djeteta Isusa i Njegove malenosti, govore nam i ove pjesme iz njihove svgadašnjice. One, dakle, nisu nastajale samo u blagdanskim raspoloženjima ili jubilarnim oduševljenjima, nego i u životnim iskušenjima. U njima sestre veličaju Boga i zahvaljuju Mu za sve: za radosti i žalosti, za dobitke i gubitke, za samo njemu znane putove i odlaske, te povratke na tlo odakle je Družba krenula u svijet i život. Upravo se u vjeri sestara zrači smisao njihova postojanja i služenja

malenome Isusu u siromašnima i potrebnima, i što daje najveću vrijednost i njihovim pjesmama.

Raduje nas da ovom zbirkom možemo odati zahvalnost dragome Bogu i našim autoricama koje su slijedile poticaje Duha, te ga u pisanoj riječi ostavile Družbi i Provinciji u baštinu. U zahvalnosti srca nastavimo svi zajedno put, koji neka bude put traženja Boga. U pjesničkom ruhu A. B. Šimić našao je za to prave riječi (“Nađeni Bog”):

*Ne traži Boga mislju, u praznini
U kojoj se misao, tamna sjenka gubi
Uza te Bog je, uvijek u blizini
U stvarima oko tebe, u zvuku i muku
Bog ti je uvijek najbliži od svega
Diraš ga rukom, gledaš ga u boji neba
Bog ti se smješi iz jednog dragog lica
I plaši te iz svake stvari: nema tajne.*

Neka nam i pjesme spletene u Betlehemske rukoveti budu nadahnuće da probudimo radost i nadu u svome srcu te pronađemo smisao trajne i neprolazne božićne poruke u svakodnevnom životu.

s. M. Marina Piljić
provincijalna glavarica

U Sarajevu, na spomendan sv. Katarine,
25. studenoga 2010. godine

S. M. Admirata Lučić

BOŽIĆ

Gledam Te u štali, na slami.
Opustošio si se,
Ti ljubljeni Očev jedinorođenče.
Od Tebe ne postoji nitko siromašniji,
niti bivstvuje tko bogatiji.

Ti si smiraj svih mojih traženja.
Ti si oživotvoritelj moga života.
Nek' Ti je po svemu što jesam
vječna slava!

(1979)

Ante Mamuša

BOŽIĆNA MEDITACIJA

Isuse, konačno si rođen!
Proroci su Te vjekovima navješćivali.
Izrael Te željno očekivao.
Sada si tu!

Ali, ne vjeruju da si to Ti.
Nisu Te takvoga zamišljali.
Zbunio si ih.
Iznenadio si ih izborom svoga dolaska.
Nikakvog kraljevskog znaka.
Nikakve moći.
Tajnovit je Tvoj dolazak.
Sve što činiš, ima svoje božanski utemeljeno “zašto”.
Dakle: Povijesna betlehemska noć.
Štala,
slama,
obučen u drhtavo bespomoćno novorođenče,
progonstvo.

Ta tajnovita stvarnost je znakovita.
Želiš ukazati na jednu drugu zbilju.
Načinom svoga dolaska okrećeš stranicu ljudske povijesti
dajući joj novo, simbolično, obilježje.
Ti si došao u našu noć,
prožeo je mirom,
ispunio radošću,
obasjao svjetlošću.

Ti si zauvijek spojio Nebo sa Zemljom, Zemlju s Nebom.
Ukazao si na nove vrjednute.
Mnogi ih, promatrajući Te, osjetiše.
Nadahnujući se na otajstvu Tvoga rođenja,
postadoše promicatelji iskustva Božića,
i njegove duboke simbolike.

Jedan od njih je i naš Osnivač, JOSIP STADLER,
koji nam iskustvo Božića ostavi u baštinu.
Naš život je zahvalnost za taj dar!

(1989)

ILINDAN

Udarili odasvud.
Rušili.
Palili.
Ubijali.
Ubili su mi oca.
Do smrti su ponižavali ljude.

Vidjela sam
i ranjene borove moga djetinjstva.
Ogulili su im koru sjekirom.
Osušili su se.
S njima su se osušile i moje suze
a pogled je ostao uprt
u točku boli.
O, dragi Bože naš!

SKRIVENOM BOGU

Milosrdni Oče,
Bože skriveni!
Otkad znam za sebe, znam da si tu.
Tako su me učili.
Sjećam se, kad sam prvi put držala
neposvećenu hostiju u ruci,
ispitujući bojažljivo i pažljivo od čega je načinjena.

Zapravo, Ti si kruh!
Najprije si bio Ljubav,
a Ljubav Te pretvorila u kruh - satrvano zrno,
slomljeno, na vatru stavljeno.
Kako samo domišljat izbor, da nam budeš potreban
i dostupan!

Sada si tu, za mene.
Nahranio si me.
Dušu si mi Rječju napojio.
Sada Tvoja ljubav kola mojim žilama
koje si mi, da ne zaboravim, Ti darovao,
a Tvoja Riječ otkucava u momu bîlu.

Gospodine, lijepo mi je s Tobom!
Grčevito Te želim zadržati... smiriti se...
Ali, već na samu pomisao, osjećam da Te je nemoguće zatočiti.
Ti želiš u meni djelovati.
Želiš me iznutra oblikovati.
S Tobom nema "mira"!
Osjećam, da je to oblikovanje bolno,
ali uviđam, da nema drugog puta našem druženju.

Koliko toga moram dopustiti da isklešeš i odrežeš?
Pristajem!
Ti režeš, a vidim, drugi to vide, da neprestano,
ni sama ne znam otkud,
klijaju neke “izrasline” kao neka maligna stvarnost.
Strah me je!
Kao da se privikavam živjeti s tim izraslinama,
a uviđam da one smetaju da Ti dolaziš,
djeluješ i prolaziš.

Iako je rezanje bolno,
i ja nemam uvijek razumijevanja za to,
nemoj odustati u borbi sa mnom, u borbi za mene.
Oblikuj me!
Izliječi me Kruhom živim i Pićem životnim!
Ne dopusti, molim Te, da budem zatočenik života,
nego njegov promicatelj.
To Te žarko molim
dok u sebi ćutim kako želiš da budem znak Tvoje
životodajne ljubavi -
znak radosne zahvalnosti Tebi!

(1989)

S. M. Anda Vranješ

MOJA SREĆA

Zapade me sreća ta,
da Služavkama pripadam ja.
Ta me sreća vrlo obradova,
svoje srce Gospodinu darovah.

Tražio si način da mi prideš,
al' mi nisi dao da ikuda odem.
Ti mene prvi zavoli,
tu mi milost netko izmoli.

Svoje srce sam Tebi dala,
Tvoja ljubav za mene izgara.
Nisi htio da lutam po svijetu,
već da budem na sigurnu mjestu.

U milosti Tvojroj rođena,
ne želim biti ojađena.
Svoju Zajednicu volim,
i molitvom je pratim.

Prvo za naše novake,
da budu dobre i jake.
Za naše sestre mlade,
da vjerno posvuda rade.

Sestrama našim starijim,
zdravlje je najpotrebnije.
Žrtvom i radom su nam dale,
da bismo mi postojale.

Naši poglavari molitvu trebaju,
za nas pred Bogom odgovaraju.
Njihova dužnost veoma je teška,
i naša im molitva treba da olakša.

Bože, bit ću ono što želiš,
jer osjećam da me voliš.
Zahvalnim srcem slavit ću Tebe,
a Ti ćeš kroz život voditi mene!

(1989)

Niko Ivić - Ivać

S. M. Ana Marija Kesten

MARIJO

Marijo Majko siromašnih i malenih,
onih koji nemaju ništa, koji trpe samoću,
jer ne nalaze prihvaćanje ni od koga.

Hvala što si nam dala Gospodina,
jer se samo s Njim osjećamo sretnima.
Želimo doviknuti ljudima koji se mrze,
da je Bog - Otac koji nas ljubi.

Reći onima koji se boje:
“Ne bojte se!”
Onima čije je srce umorno:
“Naprijed, Bog vas prati.”

Marijo,
Majko svih koji su na tom putu, kao i Ti
u božićnoj noći bez prihvaćanja,
gostoljubivosti, skloništa,
pouči nas biti siromašnima, skromnima,
malenima, neznatnima.

Pouči nas biti Ti!

(1997)

SLUTNJA DOLASKA

Slutnja ne sluti Tvoj veliki dolazak...
slutim o Tebi u sebi.

Slutim i čekam odakle ćeš se pojaviti?

Možda ćeš “Razdrijeti nebesa i ponovno sići na zemlju”?
Možda ćeš u sutonu mraka proći Betlehemom
i pokazati nam dom gdje si se rodio?

Možda ćeš???

Oh, kad bi ova slutnja
bila slutnja čekanja,
naslutila bih dolazak
i postala susret!

Ostajem i dalje u slutnji,
sa slutnjom slutiti TVOJ DOLAZAK!

(1997)

U OVOJ NOĆI

U ovoj noći svijeeće su tiho treptale
pred velikim raspelom Uskrsloga,
na cvijećem okićenim grobovima,
koji su dozivali blizinu vječnosti
i jačali snagu vjere.

U ovoj noći svijeeće su tiho zborile
Uskrslom,
cvijećem okićenim grobovima,
Vječnosti.
Vjerujem u smrt.
Vjerujem u susret.
Vjerujem u vječnost.

U ovoj noći svijeeće su tiho molile:
“Vjerujem, moj Otkupitelj živi”.
U ovoj noći vječnost postade bliža,
jer svijeeće treptaše, zboriše, moliše...

(1997)

Alexander Maximilian Seitz

S. M. Emilijana Petrov

BEZGRJEŠNA

Djevice čista,
Majčice Krista,
Tebi smo posvećene sve.

Provincija cijela
i sva naša djela
i svaka napose.

Stoga molimo, evo,
o čuvaj nas Djevo,
da budemo vjerne do groba.

Da ljubimo Krista,
da ljubav nam blista
poput sjajnog alema.

Glavarice vodi,
da svaka uvijek hodi
stopama Tvojim svetim.

Da vode nas svaku,
po buri i mraku,
da stignemo svojoj svrsi.

O Majčice hvala,
za sve što si dala,
o moli da svaka se posveti.

U raj u gore,
gdje anđeli poje,
budemo s Tobom presretne.

(1979)

BEZGRJEŠNA MAJKO

Bez grijeha si začeta,
bez grijeha si rođena,
bez grijeha si začela,
bez grijeha si rodila,
bez grijeha si živjela,
vazda si bez grijeha ostala.

A mi?

U grijehu smo začeti,
u grijehu smo rođeni.
Cio život grijeh nas sputava,
cio život s grijehom se borimo.
Radi grijeha Sin Tvoj je trpio,
radi grijeha Tebe nam za majku ostavio.

O čuvaj nas, o brani nas,
o moli, moli, Majčice, za nas!

(1987)

DRAGOJ DRUŽBI MOJOJ

U početku svih vremena nitko za te nije znao,
ali ti si postojala k'o Višnjega zamisao, Družbo moja!

Narodi su mijenjali se, godina za godinom prolazila;
Ti si uvijek čvrsta bila, k'o Višnjega zamisao, Družbo mila!

Rodilo se dijete malo; Josip su mu ime dali,
al' i ono nije znalo da postojiš, da čekaš ga-
k'o Višnjega zamisao, Družbo draga!

Rastao je u patnjama; Višnji Bog mu već zarana
uze oca, uze majku... on ostade prepun rana.

Bog sam htjede nad njim bdjeti, pa on još k'o malo dijete
k Tvom oltaru često hiti, moleć Te za savjete.

Dok se tako malen moli, Tvoje srce se zazebe,
pa ga uze Ti za sebe, da on svuda slavi Tebe.

Ti mu dade dare znanja, razboritost i spoznanja,
gdje će veća slava biti, Tebe bolje proslaviti do klanjanja!

I u Rim ga Ti odvede, na izvore vjere svete,
svetu mudrost da nauči i ostane sve do smrti Tvoje dijete!

On je Tebi vjeran bio - ljudima i Tebi mio...
Sav se Tebi predao, kao Ocu svome - srcem djetinjim.

Ti ga vodiš, Ti ga pratiš, dok u Bosnu ga ne spratiš...
pak mu tiho reče: To je polje tvoga rada, Božji čovječe!

U molitvi on tad shvati da su Božji to zahvati!
Shvatio je, da odvjeka sirotinja njega čeka,
pa na pos' o žustro kreće, sirotinju od nevolje da izbavi!

Bog mu posla duše mlade, da s njim skupa ovdje rade...
Od njih nova Družba nastaje, a on svima Otac postaje: otac sirotanima!

Sad je Josip tek spoznao za Višnjega zamisao!
Sirotinja gdje se svila, Višnjega je volja bila;
Neka bude to kolijevka Josipovih Stadlerovka:
Isusovih SLUŽAVKI MALOGA ISUSA!

(1986)

LADA

Na kraj mora svijetli svjetionik,
k njemu brodi jedna skromna lađa.
S oružjem u ruci budno čuvar pazi,
sve dušmane lađe oružjem pogađa.

A lađa se bori kroz buru i vale,
svjetionik gleda, k njemu stići želi.
I bori se hrabro, i bori se stalno,
i napredak mali svu je razveseli.

Svjetionik taj je naš Bog, Isus Mali,
što nas stalno čeka na kraju života,
a lađa je Družba koju Isus voli.
Ta lađa je puna njegovih sirota.

Arkandel Rafael - stražar to je budni,
oružje u ruci - to je Božja snaga.
On nas čuva kad smo od te borbe trudni,
pod čijom zaštitom plovi Družba draga.

Već se tako bori devedeset i pet ljeta
kroz bure, oluje nemirnoga svijeta.

Dobri Bože, hvala Tebi,
što je milost Tvoja dala,
lađa mala da je ova
u toj borbi ustrajala!

Jaki gromi tukli su je,
pucale su u nju strijele,
al' draga Družba opstoji,
nisu nam je raznijele.

Snago Božjeg Rafaela,
Ti nas uvijek brani, štiti,
pa će ova Družba cijela,
zahvalna Ti uvijek biti.

(1985)

MOLITVA OCU UTEMLJITELJU

Dragi naš Utemeljitelju!

Evo nas k Tebi s molitvom, da se moliš za nas Ocu nebeskom.
Ti si nam rekao da imamo prema Bogu srce djetinje,
a mi se često vladamo kao prkosna djeca,
u želji da drugi vrše našu volju, a ne mi Njegovu.
Rekao si nam da imamo srce materinje prema bližnjemu,
a prema sebi srce sudačko, a mi činimo obratno.
Zato Te molimo, dragi naš Oče, da nam izmoliš od
Božanskoga Srca Njegovu odanost i poslušnost nebeskomu Ocu.
Od drage naše Majke Marije nježnu ljubav prema bližnjemu,
a od Marije Magdalene raskajano i sudačko srce prema sebi.
Za poglavare izmoli veliku strpljivost s nama,
da prosvijetljeni Duhom Svetim vode nas stazom
koju si im Ti zacrtao.
Za naš podmladak izmoli ljubav
za žrtvu iz ljubavi i prema Bogu.
Daj da otvorimo oči i vidimo zgodne prilike gdje ćemo
vršiti svrhu Družbe u siromasima i zapuštenima.
Onima koji se kolebaju izmoli snagu da odole napastima,
mlakima revnost, a revnima još veću ljubav.
Svima izmoli ustrajnost u ljubavi i vjernosti.

(1978)

NA GROBU STADLEROVU

Spavaj, spavaj, veliki čovječe;
Spavaj, spavaj, Božji mučeniče.
Šezdeset je već godina evo,
da pod pločom sanjaš Sarajevo.

Gdje Ti život bje trnjem posut,
s bijednikom si znao suzu prosut,
sa svačijom tugom i sam plakao si,
a na svoje jade ni mislio nisi.

Tuđa bol Ti biješe kao i Tvoja,
sveđ boreć se kao usred boja,
da bi suzno oko otro svih patnika,
i da pod krov uzmeš beskućnika.

Ti učini mnoga divna djela,
što svjedoči i crkva nam bjela;
katedrala usred Sarajeva.
Sve to kliče da si velik bio,
sirotinji i svom Bogu mio.

Nek' Ti mirno tijelo tu počiva,
nek' Ti duša u raj u uživa.
Moli Boga da nam dade vjere,
moli za nas, veliki Stadlere!

(1977)

NOVIM POSTULANTICAMA

MARIJI, LJILJI, VERI I FILOMENI

neka budu ovi reci posvećeni.

Mili Bože, kako veliko pružaš nam veselje,
ispunjavuć' očinski i naše skromne želje.
Četiri mlade djevojčice, Srcu Tvome mile,
pristupiti našoj Družbi, to su odlučile.

Pozva ih, i dodoše služiti Tebi,
jer ljubavlju Srca svoga privlačiš ih k sebi.
Ti im daješ košarice pune bijelih ruža,
koje skupa s trnjem njima odmah pružaš.

Ove mlade cure, pune svetog žara,
grle križ i trnje, strah ih ne obara.
Prihvaćaju sve što god im dali,
a Ti ih ne ostavi, o Isuse Mali.

Blagim licem, vedrim smiješkom i ponosna čela,
stupaju u službu, s ljubavlju i smjelo.
Veselja su pune i pjesme se ore,
od svetog oduševljenja mlada srca gore.

Lijepo li je bilo gledat' ove duše mlade,
kako smjelo Kristu hrle - pune svete nade.
Uz Krista će sveta Majka zaštita im biti,
a one će sretne uz Nju Sinu joj služiti.

Molimo se, drage sestre, za te mlade duše,
da mlade im klice nikad ne sasuše,
već neka bi uvijek cvale i ploda donijele,
pa na kraju žića toga uz Isusa svoga sjele.
Hvala vama, drage mlade, što ste pozvane.
Uz veselje, radost vašu i mene ste pomladile.
Živijele nam, sretne bile, drage postulante!
Štitila vas kroz sav život, ruka Božje Majčice!

(1985)

O, BOŽE VELIKI, SILNI

O Bože veliki, silni,
tko će shvatiti Tvoju visinu,
Tvoju veličinu?
Nitko drugi nego Ti sam.
A gle moju niskost i moju dubinu,
koja je dublja no duboko more,
kako ću se bijedna uzdići k Tebi gore?

Znam kako!
Ti si dobar bio pa si htio,
da Tvoja bude i Majka moja.
A ona, koja živješe tako,
bila je kadra dozvat Te na zemlju s neba dolje,
naći će načina da i mene uzdigne gore.

(1979)

Duško Abramušić

PRED SLIKOM UTEMELJITELJA

Evo mene, dobri Oče,
tu pred Tobom stojim,
u ruci mi Ustanove s riječima Tvojim:
“Malog Krista ljubi kô Majka Marija!
Ona neka uzor bude kao sestra starija.
Drage sestre, od ljubavi gorite,
dok nemoćnog i sirotu radi Krista dvorite!”

Stoga Te molim, dragi Oče!
Ti za Božić mi izmoli,
da bjednika i sirotu radi Krista uvijek volim.
Malom Kristu da darujem,
a Isus će s mojim krajem uzvratiti mi svetim rajem!

(1978)

SPOMEN SOBI

“Sretni oni koji časte svoje poglavare!”
Tako vele naše poslovice stare.
I mi bismo htjele tako sretne biti,
jer Psalmista veli:
“Pitaj stare pa će ti kazati!”

Skupismo tu nešto uspomena,
o Stadleru iz njegovih vremena.
Svaka stvarca o njem' priču priča,
svaka krije dio i njegova žića.
Htjele bismo sve to prikupiti,
u dno srca naših pohraniti.
Prvo proučiti, pa tako živjeti,
kao djeca Oca svoga slijediti.

Ova soba neka tome služi,
i svakom prilikom neka ona pruži,
da svatko uvidi kakav je on bio,
te da pamti što nas je učio:
Siromaštvo slijedit' nam treba,
tako ćemo doći usred neba.
K tome posluh i čistoću svetu,
nek nam ništa ne smeta u letu.
Poput Krista ljubiti sirotu,
bijednicima pružati dobrotu.
I djetetu, kad vidiš da pati,
treba biti otac i njegova mati!

Učio nas Stadler činiti to tako,
ovom zemljom sijat' dobro svako.

Želimo li uvijek dobre biti,
kao djeca Oca svoga slijediti,
ova soba svrhu će imati:
pomalo nas u nebo dizati.

A Ti, oče Nadbiskupe dragi,
blagoslovi sobu i sve ove stvari.
Da nam one uvijek blagoslov udijele,
Osnivača svoga da bi razumjele.
Blagoslovi i sve naše pute,
gdje budemo svijetom razasute,
kad idemo svetom stazom ovom,
kud stupao i on nogom svojom.
A za Vašu očinsku dobrotu
kojom nama činite krasotu.
Zajednica naša kliče premda mala:
Dobro došli! I nek' Vam je hvala!

(1986)

STADLEROVO GNIJEZDO

Ti, kolijevko naša, Sarajevo milo,
u tebi je Stadler svoje gnijezdo svio.
U to svoje gnijezdo skupljao nejake,
skupljao je djecu, pa i stare bake.

Tko je god u bijedi, sve on sebi prima,
beba, djece, baka i djedova ima.
I onda još traži tko bi htio doći,
da toj sirotinji bude na pomoći.

Skupilo se tako mladih djevojaka,
prigrllilo sebi slaba i nejaka.
Evandjelje sveto svete riječi ima,
tko primi siročce, da Isusa prima.

Kada Stadler vidje ove duše mlade,
i lijepo im ime on zauvijek dade.
Isusa Maloga služavke su ovo,
jer posao rade u ime Njegovo.

Zato, sestre drage, budimo na čistu,
što u Družbi radiš, radiš samom Kristu.
Stoga uvijek ljubi svoju Družbu dragu,
od Isusa moli za sve novu snagu.

Bože, Oče dobri, daj mi zato snagu,
da uz poteškoće ljubim Družbu dragu.
Da Ti rado služim do konca života,
i tako doplovim do rajskih ljepota.

(1978)

TI STOJIŠ, DRUŽBO!

Postavi te na noge 1890.,
postavi te veliki Stadler da stojiš!

I skupi se u tvoje krilo, bijedno i slabo,
a Ti ih s ljubavlju prigrlji u bijedi i siromaštvu,
ali... TI STOJIŠ!

I prodoše ljeta,
i zatrese se svijet,
i zagrmješe topovi.
Odetješe kćeri Tvoje na poljane bojne,
tješiti ranjene i umiruće.

Svijet se trese, ali... TI STOJIŠ!
I dođe teška 1918. godina.
Tad vidje otac da mu valja mrijeti,
i zavapi bolno: "Sirotice moje, kome ću vas ostaviti?"

Ostavi nas Srcu Isusovu,
ostavi nas Srcu Marijinu,
ostavi nas svetomu Josipu.

I umrije otac.
Plačeš i bol te bije, ALL... TI STOJIŠ!
U barkici tvojoj Mali Isus stoji
i upravlja lađom i TI STOJIŠ!
Godine 1940. razvila si krila.
Proslavimo, sretne, pedesetu svoju.
Ni slutile nismo da za par godina mnogo toga neće biti tvoje.

Ostadosmo i bez toga.
Čak i bez krova, ali... TI STOJIŠ!
Mali Isus božanskom rukom sigurno te vodi
I ... TI STOJIŠ!

I puhnuše pakleni vjetri nesloge i neljubavi,
i rastrgaše karike Tvoga lanca.
I mnoga si zrnca pogubila, ALI... TI STOJIŠ!
Božanskom snagom ti si ojačala
i opet si na svoje noge stala, i... TI STOJIŠ!

I prodoše vihori,
i prohujaše bure.
I minu devet desetljeća, a... TI STOJIŠ!
I stajat ćeš dok se budeš molila,
i dok budeš sirotinju grlila,
koju nam je Otac u amanet ostavio.

Isuse Maleni, vodi nas!
Isuse Maleni, čuvaj nas!
Neka živi! Neka raste!
Neka se trajno posvećuje Družba Stadlerova!

(1980)

U BOGU SVE MOGU

O Bože, kako je lijepo
kad sunce Tvoje sije,
a kako je hladno i tamno
onda, kada se skrije.

Al' ja ću Te ljubiti uvijek,
po suncu, ili po tami.
I kad se uz oltar krijepim,
i kada me napast tami.

Znam da si Ti uza me,
i bdiješ nad dušom mojom,
a svaka tama i napast,
drhće pred desnicom Tvojom.

(1986)

S. M. Jadranka Lacić

NE ZNAM ŠTO BI ME MOGLO OD TEBE ODIJELITI

Zaokuplja me radost, ja Tebi dolazim.
Danas me tišti neka tuga, k Tebi idem.
Nešto sam namjeravala uraditi, nije mi uspjelo,
pitam Tebe: Što je? Gdje je zapelo?
Kad sam najuzrujanija, najnestrpljivija,
Ti si moj tihi povjetarac i blagi pogled
i nježni zagrljaj za moju dušu.

U koja god doba dana ili noći Tebi dodem,
posegnem za tobom, iznevjerila me nisi.
Potpuno mirna rastanem se od Tebe.

I po stotinu puta uvjeravam se
i svima bih htijela reći, da Ti nisi mrtva knjižica,
da Ti nisi inventar za skupljanje prašine
na mom ormariću, nego je ŽIVOT u Tebi.

Ti si ključ moga života,
Ti si vrata koja mi sve želje otvaraju,
Ti si brava koja me zaštićuješ
od neprijatelja moje duše.

Ne mogu te više držati bezimenom.
Dosta je našeg tajnog drugovanja.
Nećeš mi, valjda, zamjeriti ako
svima kažem da se ti zoveš knjižica
NASLJEDUJ KRISTA.

(1980)

Niko Ivić - Ivać

S. M. Joakima Ilić

PAPA JE BIO MEĐU NAMA

SVETOM OCU IVANU PAVLU II.

Sarajevo, 12. i 13. travnja 1997.

Hvala Tebi, sveti Oče, što si došao k nama.
Tvoja očinska ljubav liječi nam tisuću rana.

Na Stadlerovu milomu grobu,
Sveti Otac moli, kleči, suza mu u oku blista,
tu dokaza da Stadlerova svetost sad još jače blista.

Sarajevska Katedrala, pretijesna nam bila,
da bi svoju djecu svu u krilo primila.

Ti si nam, poslije Boga, jedina snaga i nada,
zauzmi se za nas, Oče,
da Petrova lađa u BiH nikad ne nastrada.

I Tebi su ispod mosta podmetnuli eksplozive,
htijeli ubit' Crkvu našu da više ne živi.

Ali hvala dragom Bogu, sve je dobro prošlo,
draga Gospa, Majka naša, sve nas zaštititi.

Naš kardinal Vinko Puljić najsretniji je hodio,
kad je našeg svetog Oca za ruku vodio.

Stadlerovke sestre male, oduška su srcu dale,
na Stadlerovu svetom grobu, i dalje se mole Bogu.

(1997)

S. M. Jozefina Bičvić

MOJI VJENČICI

Kad sam bila djevojčica,
pravila sam vijenac od tratinčica.
Bila je to rana mladost,
il' prava dječja radost.

Kad sam bila novakinja,
vijenac je od bijelog inja,
značeci djevičansku bjelinu,
darovanu Božjem Sinu!

Za prve zavjete, vijenac se pruža
u krug od crvenih ruža,
i znamo da je značio ljubav,
što ga duša djevice Kristu pruža!

Za zavjete vječne, vijenac je bio
nebeske boje plave,
i označio je potpuno predanje
životu Božje hvale i slave!

A sada, On iz naručja Majke svoje,
svoj kalež svojim daje,
i pogledom divnim, bez riječi, kaže:
uzmi i popij, jer kratko traje.

Drugom daje vijenac od trnja,
što život stvarno svaki dan plete:
Uzmi da budeš slična svom Kralju,
da budeš pravo svog Oca dijete!

(1981)

S. M. Manda Pršlja

KAKO JE LIJEPO BITI ČASNA

O kako nam je bilo dobro biti u osami,
na taboru, razmišljati i moliti.
Prije svega Bogu se prepustiti,
te sa sobom samom i s Njime se susresti.

Potrebno je bilo samo jedno,
srce svoje Bogu otvoriti,
kako bi ga On, u svojoj dobroti i ljubavi,
mogao pročistiti i milošću svojom ispuniti.

Bilo je uistinu lijepo biti
i ono bitno si posvijestiti:
Ljubav, zajedništvo, molitvu, braću i sestre u potrebi,
sve to, prema duhovnom, kršćanskom, vječnom usmjeriti.

O, kako je lijepo biti časna sestra!
Među ljudima, u sebi, pred Bogom
biti uvijek dobra i blaga,
ljudima i Bogu nadasve draga.

No, osim biti, ćerice moja, treba ostati
upravo to što jesi.
Ona koju poniznost i najosnovniji doktorat-ljubav,
uvijek i u svemu resi.

I bit će ti sve što budeš htijela i željela,
ako to budeš činila ondje gdje jesi,
i kamo god putovala, vrijedit ćeš i valjat,
samo ljubav sa sobom ponesi.

A kad bude vrijedilo za vječnost ono što radiš,
pa ti pođu suze niz lice,
ne brini se, jer te suze znače
da vrijedi ono zbog čega se plače.

Ipak, prepoznatljiva više budi,
po onome kad kažu drugi:
Ova ti je časna prava,
čudom dobrote sve obasjava.

Ugoda je prava s njome se sresti,
bilo na radnom mjestu ili cesti,
sva je Božja u molitvi, kad progovori i na djelu,
sva iznutra, pa i po odijelu.

Svjedoči evanđelje i cvate gdje je posijana,
radosna za Kristom hrabro hodi,
ljubav prema Bogu i bližnjemu,
ideal je koji je ovom zemljom u samo nebo vodi.

Od sitnica sebi vječnu kuću gradi,
slabostima sruši, al' se ne da smesti.
Da sebe i kuću do kraja izgradi,
krene ispočetka sretna srećom mirne savjesti.

I da tako uvijek svima nama bude,
a još više ostane ljubav najvažnija,
moli Isusa i Mariju da sačuvaju u svima do kraja taj žar,
i u vječnost Isusu donesu ju na dar.

(2005)

PJESMA ISUSU

U svojoj me ljubavi predodredio,
i k sebi me pozvao:
Ispunjena tom milinom odlučih Mu se predati,
do kraja i vjerno Ga slijediti.

S ljubavlju zaželjeh Mu služiti,
Njegovoj se Providnosti prepustiti,
vjerujući da će uvijek bit' uza me,
te putem me vječnosti voditi.

I s nadom da će Njegova ljubav
doprijeti do svakog čovjeka,
do onog malenog, nemoćnog, siromašnog,
po iskrenom predanju Njemu,
Malenomu dovijeka.

I s radošću uvijek iznova,
odgovarati na znakove vremena,
s istim žarom ljubavi s pomoću Njegove milosti,
u istom duhu jednostavnosti, malenosti i poniznosti.

I u zahvalnosti za sve darovano,
molim milost Njegovu,
da cijeli moj život i služenje,
bude Njemu na slavu.

(2009)

S. M. Marina Piljić

NA PUTU K IZVORU

Čvrstim korakom
odvažih se krenuti
i slijediti život Služavke
sa svime što on nosi.

Na putu služenja,
čvrstim korakom
odvažih se krenuti
prema slobodi koja ispunja život.

Na putu prema Betlehemu,
čvrstim korakom
odvažih se krenuti
prositi milost kod malog Isusa,
da mojim zalaganjem,
u prigodi 120. obljetnice,
obnovi Družbu.

Čvrstim korakom
odvažih se krenuti
u ostvarenje Njegove ljubavi
prema ljudima koji trpe
na putu prema Utjelovljenoj Riječi.

Čvrstim korakom
odvažih se krenuti
k Tvojim jaslicama,
da se rodim za novi život,
da Tebe ljubim i
služim Crkvi u mojoj Družbi.

(2010)

Niko Ivić - Ivać

SESTRE, ZAGRLIMO KRIŽ!

Korizma je vrijeme
koje nam dariva milost
nutarnjeg pročišćenja.
Uvodi nas u spoznaju vlastitih ovisnosti
i osposobljava za oslobađanje
od neprimjerenih emocija,
gorčine, razočaranja, srdžbe...

Sestre, ovom korizmom
Bog nas zove na novi život,
na promjenu i obraćenje.

Ono će se dogoditi
ako zagrlimo križ
Kristovom ljubavlju
kojom se predao za nas.

Njegova ljubav nam svednevice odsjeva
iz križa, muke i trpljenja.
Ona nas uvodi u smjelije
prihvatanje vlastitog trpljenja
i otvara nam oči
da uvidimo trpljenje ljudi oko nas.

Sestre, zagrlimo križ!
Neka probudi u nama
novi osjećaj ljubljenih zaručnica.
Po našem zagrljenom KRIŽU
neka zasja Kristova ljubav u ovome svijetu
i povede nas prema svjetlu Uskrsa.

(2010)

NEKA MI BUDE... (Lk 1,38)

Marijo,
u presveti dan
kada si izrekla svoj "da":
Neka mi bude po tvojoj riječi,
utjelovila se Ljubav.

Došla je tiho i neprimjetno.
Upustila si se u Božju riječ,
povjerovala joj,
i dogodio se
zagrljaj Boga i čovjeka.

Tvoje se srce našlo
u središtu vječnosti,
kojim si nam
darovala nadu
da se i u nama rodi Krist.

Tvoj slobodni "da"
udomio je Spasitelja svijeta,
a iz tvog je srca bljesnula
majčinska i nježna ljubav.

Marijo,
tvoj susret s anđelom
donio je preobrazbu
cijelom svijetu.

(2010)

S ISUSOM NA PUTU

U praskozorje svakog dana našega života
događa se Isusov i naš Uskrs.
Ipak, valja nam uvijek iznova posvješćivati:
Uskrs se rađa po Golgoti.

Golgota nas prati svakom vrstom bola,
i to kroz našu svakodnevnicu.
Često smo zbunjene,
zastrašuje nas i opterećuje njezina sjena i stvarnost.
Ona uvijek ide dalje.

Traži naše umiranje,
i to umiranje poput zrna gorušičina.
Njezin dovršetak je USKRS!

Uskrsli nam obasjava putove,
daruje svjetlost i neizmjernu radost!

Poziva tebe i mene, sestro, sa sobom na put
prema ostavljenima, nejakima, prestrašenima,
da im posvjedočimo uskrsnu poruku, plod Golgote.

Poziva nas i po zahvalnima - poput razbojnika na križu -
kojemu Isus obećava: "Još danas ćeš biti sa mnom u raj." "

Poziva nas i po hrabrima i vjernima,
koji su odabrali Njegov put,
znajući da će iskusiti mnoge tegobe.

Ipak, ostaju stajati pod križem
s Marijom, ženama i ljubljenim učenicom,
jer znajući da će im Tvoja blizina, Isuse,
donijeti puninu radosti i mira.
Sestro, Ti i ja.
Gdje smo na ovome putu?

(2008)

SESTRO, ZAŠTO TI SUMNJA OBUZIMA SRCE?

Želiš biti sigurna,
tražiš ljepotu,
a sumnja ti obuzima srce.
Stalno si u traganju za
prihvaćanjem.

Očekuješ ljubav,
čežneš za domom,
Domovinom,
sigurnošću.
Gdje ćeš je pronaći,
osjećati se i biti
onakvom kakva jesi?

Kako je topao osjećaj
da ti je tvoj Zaručnik
na križu donio spas
i uskrsnućem Te oslobodio
sumnje.
Mnoge su Mu povjerovala,
hrabro hodile i svjedočile,
u Sarajevu,
Han Kumpaniji,
Mladicama,
Dolorozi...
I k sebi si ih uzeo.
Pokazale su Ti put
kako u Njemu pronaći
dom, mjesto sigurnosti, nadu,
i kako obnoviti pouzdanje.
Kako je lijepo,
Uskrsli Kriste,
da nam radost daruješ,
život,
i svjetlo.

(2007)

Ante Mamuša

SESTRO, BOŽIĆ JE ...

Vrijeme došašća je
kratko i znakovito
za Služavku Maloga Isusa.

Božja Riječ se utjelovila
i ovoga Božića želi se
nastaniti u nama i među nama.

Stoga, neka Ti:

Riječ ljubavi

podari novu radost
u zajedničkom življenju.

Riječ obećanja

izrečena na dan Tvojih prvih zavjeta
neka obnovi žar za velikodušno služenje
novorođenome Kralju.

Riječ utjehe

neka donese ozdravljenje i mir Tebi
i svima kojima po darovanoj karizmi služiš.

Riječ dobrote

koju svakodnevno darivaš
neka ulije nadu žalosnima
obespravljenima, siromašnima...

Riječ prijateljstva

neka pronade nove putove
u našim međusobnim odnosima.

Riječ povjerenja

neka Te hrabri
u Tvome življenju
i apostolskom djelovanju.

Sestro, Božić je...

Ispruži ruke svoga uma do jaslica
i čežnjom svoga srca
oživi dar betlehemske noći,
u kojoj ćeš osjetiti Božju blizinu
u djetetu Isusu.

Otkupljenom dušom dotakni
sestru pored sebe, ljude i cijeli svemir,
i tada će se **Riječ tijelom postala**
udomit u Tvome srcu.

(2008)

ZAHVALNE BUDIMO

Zahvalne budimo što nam je Bog dao neusporediv dar:
On je, naime, u jednom Djetetu dao samoga sebe!

Zahvalne budimo Utemeljitelju,
koji nam je bogatom pisanom baštinom ispričao
i vlastitim životom posvjedočio
tko je Djetešce u jaslama.

Zahvalne budimo naraštajima sestara,
koje su samozatajnom ljubavlju pokazivale
tko je Djetešce u jaslama.

Zahvalne budimo svima
koji su vjekovima pronosili glas
o Djetešcu u jaslama.

Zahvalne budimo svima onima
koje smo poučavale o tajni Njegova rođenja,
i koji su u Djetešcu iz jaslama prepoznali Spasitelja.

Zahvalne budimo našim roditeljima, odgojiteljicama,
i svima koji su nam pričali o Djetešcu u jaslama,
te po kojemu smo prepoznavale vlastiti životni put.

Zahvalne budimo i radosne da i o Božiću 2006.
možemo s divljenjem slušati tekst iz Lukina Evandjelja,
kako je Bog čovjekom postao u Isusu Kristu.

Neka Kristovo rođenje ponovno dotakne naše srce,
da možemo uvijek iznova čuti i diviti se
tajni Božjeg Utjelovljenja.
Neka nam “dobrosviost i čovjekoljublje
Spasitelja našega, Boga” (Tit, 3,4),
koja se pokazala u jaslama,
bude blagoslov u sve dane sljedeće godine.

(2006)

ZAŠTO SLUŽIM?

Mjerilo moje vjere je: biti služavka.
Gospodine, rekao si: “Kad izvršite
sve što vam je naređeno,
recite: Sluge smo beskorisne!”

Moje služenje pretvara me
u Tvoju sliku i priliku.
Po mome služenju
Tvoja ljubav ispunja moje srce.
Po karizmi služenja
darivaš mi dobrotu
da pokrene moja djela,
da je utjelovim u današnjem svijetu.

Isuse, Slugo patnika,
izabrao si patnju
da bi iscijelio naše rane.
Neka Tvoja patnja bude put
koji će usmjeriti moje življenje.

Tvoja vjernost neka mi bude svjetionikom,
da ispunim svoje poslanje Služavke Maloga Isusa,
a Tvoje utjelovljenje neka bude razlog
moje trajne radosti, oduševljenja
i zahvale što Ti smijem služiti
u malenome, nemoćnom
i potrebitom bratu čovjeku.

(2007)

S. M. Marinela Zeko

OD DANAS...

Maleni Isuse,
Ti si od danas moje sve!
Od danas više ne primam
nego darivam.
Od danas se više ne bojim.
Ja ovom svijetu
k'o svjetionik želim da stojim.

Od danas želim Te moliti
za Tvoju suradnju,
za povjerenje i ljubav,
da Tebe mogu pronositi
i Tvoju ljubav svjedočiti.

Od danas, nek' je moj život
izvršenje samo Tvoje volje.
Svjetlo koje daješ,
neka mi svijetli sve bolje i bolje.

Da svi koji me vide,
ne vide mene nego Tebe,
Izvor života i svjetlosti,
mira i sreće,
i svetosti.

Maleni Isuse,
Od danas samo Tebe ljubim!
Od danas samo za Tobom žudim!

(1990)

RODI SE BOG

Isuse, Tvoja malenost je dio onih
koji su tu blizu,
Tvoje rođenje je nadahnuće
pjesnicima Tvoje ljubavi.

Tvoja ljubav i dobrota nada mnom uvijek bdije,
u suncu što me svojim zrakama grije.
Raduj se, dušo, i slavi Tvorca svog,
jer uistinu rodi se Bog.

Tvoje rođenje je mjesto nalaženja,
onima koji Te traže,
Tvoje rođenje prelijeva se u darivanje ljubavi.
Kliče srce moje stog,
jer nam se rodi Bog.

(1995)

Niko Ivić - Ivać

S. M. Marta Rošić

USKRSLOMU KRISTU

U proljetnom lijepom travnju,
blagdan nam je najveći.
Za sve ljude velika sreća,
jer nas Isus otkupi.

Na sve strane širom svijeta,
gdje god koja crkva ima,
veselo se pjeva pjesma:
“Isus usta, aleluja!”

Pjevaju je svi kršćani,
svom Uskrsnom Spasitelju,
neizmjereno zahvalni Mu,
na tolikoj ljubavi.

Podnio je teške muke
za sve ljude na zemlji;
Njegovom smrću, uskrsnućem,
u život smo ušli novi.

Spasitelju ljudskog roda,
svi smo sada sretni.
Zbog ljubavi prema nama,
Ti nas grješne otkupi.

(1980)

S. M. Rafaela Ivić

BOŽIĆ DOLAZI

Nebesa odozgor se otvaraju,
zvijezde na nebu jače sjaju.
Zemlja je puna rajске proslave;
s visine nam stiže Kralj Slave.

Anđeli na nebu slavu Mu pjevaju,
pastiri Mu se u štatici klanjaju,
gledaju Njega poniznog, maloga,
na slamici povijena Slavnoga.

Nebesa su puna presretne Marije,
dok Josip zadivljen sluša nebeske arije,
i Anđeli sveti govore rime,
pozdravljajuć' Kralja i Mariju s Njime.

(2000)

ČEKAM TE

Čekam Te u poniznosti srca,
pratim Te svojim koracima,
tražim Te u svojim mislima,
gledam Te u svojim patnicima.

Uzmi moju ruku i povedi me.
Potakni moje srce i nadahni me.
Čuvaj moje noge da ne hodaju tamom,
pokaži mi svjetlost i budi mi danom.

Ti si onaj koji ćeš nam doći,
pokazat nam zvijezdu s kojom ćemo poći,
susresti Tebe u betlehenskoj štali,
i postati Tvoji prijatelji mali.

DJETEŠCE ISUSE

Isus Djetešce u jaslama leži,
zima je jaka i vani snježi.
Isuse, Djetešce blago i milo,
što si na slamici u tami snilo?

Štalica rođenjem Tvojim sveta posta,
k njoj hrle i tri ugledna gosta;
čuli su oni da se u njoj Bog rodi,
pratili su zvijezdu koja ih k Tebi vodi.

Dođoše tamo kad Djetešce u jaslama leži,
Tri kralja Djetetu dare daše;
Primi, Maleni Isuse, i duše naše!

(2007)

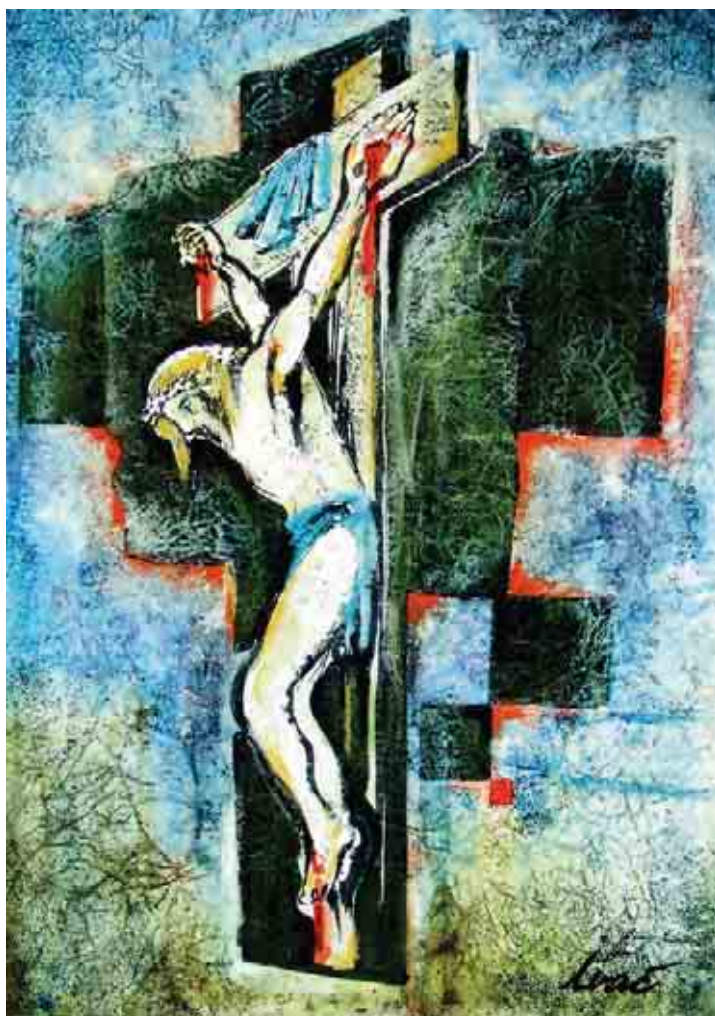
DO GOLGOTE

Kroz patnju i križ,
kroz suze i bol,
ponijet ću Ti, Isuse, teret,
na putu do Golgote.

Ako mi duša zaplače,
ako mi snage klonu,
i križ me pritisne do zemlje,
podignut ću se, uz pomoć Tvoju,
i opet nastaviti svoj put do Golgote.

Znam, na Golgoti čekat ćeš me
raširenih ruku,
a ja ću zagrlit' svoj križ
i reći Ti samo jedno:
Isuse, hvala Ti!

(2004)

Niko Ivić - Ivać

O DRVO

To drvo, koje tako visoko stasa,
zašto si tako teško
da tvoja težina
ČOVJEKA na zemlju baca?

O drvo, kad bi mi sada odgovorilo,
da možemo zajedno pričati,
pa da ti na trenutak rekнем:
Tko te je onako tegobno nosio.

ČOVJEK, ČOVJEK je bio,
pun duhovne snage a ranjav cio.
Njegove su me ruke stvorile,
Njegove su me noge nosile.

A On, samo šuti li šuti,
tek da ga to drvo može čuti.
Ljudi ga na tebe razapeše,
a potom i kopljem probodoše.

O, da si moglo, ti drvo,
odbiti namjere tih zlih ljudi,
danas bi potomstvo tvoje,
raslo do neba vedra lica.

I znaš li, drvo,
kakvu si cijenu na sebi nosilo?
Cijenu koja je sve stvorila,
spasila i nebo nam otvorila.

(2002)

KORIZMA

Okani se zamamnosti svijeta,
trgni se jer dolazi korizma sveta.
Vrijeme u godini povlašteno to je,
na izvoru pokore i Riječi Božje,
srca nek se napoje.

U molitvi, postu, dobrim djelima nemoj stati,
jer onaj koji križ nosi srcu će tvome obraćenje dati.
Pred Njim srce svoje otvori širom,
budi Mu vjerna, On će ga ispuniti svojim mirom.

Krist potpuno predaje sebe,
bez kruha i vode.
Muku prima radi tebe i mene, sestro,
jer takvi putovi do Njega vode.

Očisti dušu nek Njime zablista,
da na uskrslo jutro možeš pohrlit
u susret Uskrsloga Krista.

(2006)

MALENI ISUSE

O Kralju, čekam Te
raspjevane duše.
Dođi u moje srce,
jer Ti znaš odakle opasnost puše.

Gledam Te, Isuse,
gledaš Ti mene.
Što bih željela izmoliti od Tebe:
Daruj mi svoju poniznost i samoga sebe.

Učini me malenom,
da znam služiti sličnima sebi,
to možeš samo Ti,
zato Te molim pomoz mi!

(2003)

MARIJO

Pred Tvojom slikom
dok se jutro tiho budi,
s pjesmom na usnama kliknuh Ti:
“Marijo, slava Ti budi!”

Velika si, o Marijo,
kako izreć veličinu Tvoju?
Posadit ću jedan cvjetak u srcu,
da me sjeti na vjernost Tvoju.

Učini moje srce
da bude vjerno Bogu.
Često posrćem, Majko,
uzdajući se u snagu svoju.

I ove godine obnovih Ti
svoje predanje
na godinu dana.
Jedno Te molim, Marijo,
da budem mala služavka,
Bogu odana.

(2003)

NE BOJ SE KRENUTI

Dok bijah na raskrsnici puta moga
razmišljah: ima li to smisla svoga?
Put gledah s jedne i s druge strane,
premišljajuć da krenem ili da stanem.

Misli me sa svih strana okružuju,
Tvoje mi riječi često poslužuju,
postajući mi rijekom što teče,
uze me za ruku i zauvijek mi reče...

“Ne boj se krenuti kao i svaka druga,
ostavi sve i ne boj se nikakva truda.
Kad se jednoga dana budemo sreli nas dvoje,
bit ćeš kao i ostale 83 Služavke Tvoje.”

I dok si to govorio,
moju čežnju nisi usporio,
jer Ti si Onaj što mi pokaza put;
Ti si glas što ga trajno želim čut.

(2001)

OČE UTEMLJITELJU

Na svakom Te koraku Tvom pratim,
i često se natrag vratim.
Postoji li čovjek poput Tebe:
što sirote ljubi k'o samoga sebe.

Bio si čovjek za sva Božja bića,
posebno za sirotnu Bosnu i druge ljude.
Često si puta za njih suze lio,
za svakoga od njih Bogu se molio.

Mnogo Ti puta želim isto reći:
I zagovoru se Tvom sa žarom uteći.
Oče Utemeljitelju, budi uza me,
i izmoli mi snage da budem poput Tebe.

(2000)

OCU UTEMELJITELJU ZA 157. ROĐENDAN

Tvoj časni rođendan danas slavimo.
Od prije 157 ljeta godine ti traju,
ime je Tvoje neizbrisivo u nama,
gori nam želja vječno budi s nama!

Oče naš dragi, uz Služavke budi,
kroz bure, oluje, Ti nam snagu nudi.
Do groba bit ćemo Tvoje,
radeći na tome da traje djelo Tvoje.

I dok Te danas molitvom pratim,
u srcu mi glas reče da se vratim.
Danas je Tvoj dragi dan,
svaka Ti Služavka čestita,
Tvoj 157. rođendan.

PJEVAM TI PJESMU

Pjevam Ti pjesmu, Kralju moj,
u štalici skromnoj.
Dođi, Kralju, ove noći,
neka svatko iz tame k Tebi kroči.

Pjevam Ti pjesmu, Isuse Maleni,
na slamici u pelenama povijeni.
S Marijom i Josipom gledam Te,
s anđelima i pastirima slavim Te.

Pjevam Ti pjesmu što nas pohodi,
i ljubavlju nas svojom podari.
Gledam Ti blaženo to Tvoje lice,
učini ponizno i moje srce.

Pjevam Ti pjesmu
u tišini srca svoga,
pjevam samo Tebi,
Maleni Isuse srca moga!

(2002)

SIJEČANJSKA RUŽA

Ponosna na Tebe, Oče,
kao Tvoja mala Stadlerovka,
jer sama ljubav i dobrota si bio,
a tko Te i danas ne bi volio!

I dok danas zagledana u Tvoj pogled,
s puno radosti u srcu,
ubrah jednu siječanjku ružu za Tvoj rođendan,
jer me danas osjećaji na Tebe posebno vuku.

Oče, HVALA TI za život i djelo,
za svaki novi polet koji budiš u meni!
I baš na ovaj radosni dan,
Utemeljitelju naš,
SRETAN TI ROĐENDAN!

(2008)

SLIJEDIT ĆU TE

Kad križ teško pritišće,
a putem nema ni lišća,
samo kamen do kamena
i križ na ramenima.

Kad trnova kruna glavu ovije,
i po licu ti krv lije,
ponovni pad kad se dogodi,
ustani, uzmi križ i ponovno hodi.

Trpljenje, patnju i suze,
iz ljubavi prema meni uze.
S križem, čavlom i trnovom krunom,
slijedit ću Te, Kriste,
s Marijom, žalosti punom.

(2003)

SRCEM PRIMI KRISTA

Rodio se Bog kao malo dijete,
iz ljubavi samo - radi tebe, svijete.
Rodio se u jaslama malim,
i ja noćas želim da mu Ime slavim.

Štala pusta, hladna, tek pokoje živinče diše,
Bog tako dođe u djetetu malom.
Pohitimo s pastirima k štalici koja blista,
srce mu za dar ponesimo i zagrlimo maloga Krista.

Djetešce u krilu majke,
širi ruke svoje.
Isuse maleni, uzmi srce moje,
neka ono, poput štalice rođenja Tvoga, blista.
O, srce moje, otvori se i budi
dom za Krista.

(2006)

TI SI MOJ

Pun si ljubavi i razumijevanja,
Ljepoto i dobroto neiščekivana.
Za Tobom čezne srce moje,
jer Ti si sve na svijetu moje.

Promatram Te kao najljepši cvijet,
Tebe više volim nego cijeli svijet.
Ti si moj za sva vremena,
kao onaj s kim sam silno povezana.

Postade mi kao cvijet koji diše,
postade mi knjiga koja se dušom piše.
Uvijek do groba bit ćeš moj,
molim Te, ne ostavljaj me - budi mi pokoj.

(2000)

TI ZNAŠ

Kad ne znam kako dalje,
kad srce tiho plače,
kad se vjera neprimjetno gasi,
kad služenje postaje teret,
a život lađa koja često tone.

Ti znaš za svaku bol, suzu,
za svaki trenutak kad Te
dovoljno ljubila nisam,
kad sam bježala od Tebe
daleko.

Ti znaš,
zato budi uza me,
dok bol u duši tiho umire,
jer znam da će jednom svemu
doći kraj.

Po trnju kroz život treba gaziti
i donijeti Ti svoje srce u raj.

(2005)

Ante Mamuša

UTEMELJITELJU, SRETAN TI ROĐENDAN

Tvoj rođendan je, Oče, danas,
što ću Ti dati za Tvoj dan?
Ubrat ću ružu malu,
nek' Ti ona bude moj mali dar.

A Ti, Oče, daruj mi ljubav
baš onakvu kakvu imaš
za Bosnu i male ljude.

Jer otac ljubavi i dobrote si bio,
pa tko Te i danas ne bi volio?

Utemeljitelju naš, hvala Ti
za utkanu stazu Tvoje ljubavi,
za milost i novi polet koji budiš u meni.

I baš na ovaj sjećanjski dan,
Utemeljitelju naš, sretan Ti rođendan!

UTJEHA BOLESNIMA

Dajmo im riječ koju,
uputimo za njih molitvu svoju;
Recimo Bogu da su njegovi patnici.
Ne zaboravimo da smo samo
prolaznici.

Gledajmo u njima samoga Boga,
kao najbližnjega, a potrebna svoga.
Pohodimo ih na svakome mjestu,
ublažimo im bol uz svoju pjesmu.

Pružimo im svoju ljubav,
i zauvijek im recimo:
Niste zaboravljeni,
jer mi vas ljubimo.

(2000)

VESELO S GOSPODINOM

Dok ujutro ustaješ,
nek ti ništa nije teško.
Pozdravi svog Gospodina,
preporuči Mu se svojim smiješkom.

Kreni na molitvu,
s puno radosti u duši,
jer On te čeka,
i ne zaboravi da je u tvom srcu.

Pokoloni Mu se iz dna srca svoga,
reci Mu da ga moliš kao pravoga Boga,
polako klekni u svojoj klupi,
i sve svoje misli kod Njega prikupi.

Moli Ga danas,
da On tvojim životom upravlja.
I reci Mu da Ga doista ponizno moliš,
i da Ga iz dna svoje duše voliš.

ZAGLEDANA U TVOJ LIK

Zagledana u Te, moj maleni Bože,
dok trpiš hladnoću prirodnu i ljudsku...,
pitam: Brate, gdje si? Bog ti kuca,
otvori mu vrata svog kajućeg srca.

Tebe, Bože, mnogi ne primiše,
nego vrata srca svoga zatvoriše.
On, ostavši ranjiv, ponizan i nizak,
da nam grješnim bude jače blizak.

Zagledana u Tvoj lik na slami,
znam što mi je činit' u zemaljskoj drami:
prihvatiti slične što su mali, nečisti,
i liječiti ono što im dušu tišti.

(2008)

S. M. Suzana Malešić

BOŽIĆ

Kad osluhnem zvono
u srcu što zove,
mir u dušu lagano
tiho mi kroči.

Vjerujem, znam,
Isus moj opet će doći.
Tako ga malenog, nevinog
još ćutim,
već On teškom križu
ruke širi.

Pred tom Tajnom
nijemo šutim,
ljubav i bol
u sebi On miri.

Blagim srcem
na me se smiješi,
to nevino Dijete,
Isus Mali,
dok žrtvu svijeta
i za me nosi,
a ja bijedan -
čovjek sam pali.

U Božićnoj Svetoj
Noći ovoj,
pred Tobom, Gospode,
ničice padam.
Molim, šapćem tiho
Radosnoj Vijesti Tvoj,oj,
vjerujem čvrsto
i svim bićem se nadam!

(2004)

DAR NADE

Nada živi!
S novim jutrom se budi
i sa zreлим domom ponire u noć.
U sjaju i tami, jer ona je nada.
Čovjek živi i umire živeći.

Nada se, a nadu rijetko dočeka,
a ipak se nada.
Ne možeš ju uzeti, jedino čuvati:
kad ti se čini nestalnom,
ona živi, tinja; bori se.

Žalosno srce ne može vidjeti;
ne može čuti,
ostavljeno bdije, tek ćuti nadu,
jer ona živi iako mre.

Od ljudskosti ove,
od bijede ovozemne,
od straha i boli,
od smrti hladne, jača je ona.
Životu te ponovnom diže,
iako čovjek mre, a živi.

Sjeća te na ono Božje,
što opet će doći i istinu svijetom
ponovno prosut k'o onda kad
Dijete se u maloj stajici rodi,
zbog one nade što čovjek je nosi.

(1999)

JEDINO BOG

Samo srce koje bol zna što je,
razumije ono što bolom pogođeno je.
Duša ostavljena vapi prijatelja,
a vidje ga tek jedva u liku mnogih prolaznika,
na stazama njegova bitka.

Siromah upozna bijedu srdaca ljudskih,
al' malo je onih srca čista,
Njemu slična.

Jedino Bog ožiljke ljudi,
cijeliti i cjelivati može;
praštati, oživljavati, uzimati, davati...
jedino Bog.

Čovječje što srca trebaš,
srca imaj i daj...
Evo, Bože, i srce moje,
da bude Tvoje,
da Ti opet budeš ja,
a ja budem Ti.

Moje ruke siromahu pružaj,
mojim srcem ostavljene grli,
mojom boli liječi bolne,
mojom ranom rane cijeli.
Svojim bićem mene hrani
od grijeha me svakog brani!

(2000)

MALENI ISUSE

Maleni moj Gospodine!

Dok razmišljam o Otajstvu Tvog rođenja,
na tren dokućih spoznaju o Tvojim ljubavi,
neizmjerne i čovjeku neshvatljivoj.

Čovjeka si zavolio i stvorio,
te mu sve podložio.
Spustio si se u liku malenog djeteta
kako bi omilio srcu ljudskom.

Molim Te, i moje srce,
i srce moje sestre, brata...
srce čovjeka učini slično srcu svome,
srcu dragoga Boga.

Pomozi, Gospode,
da Te i slijedimo na putu spasa
i pomozi:
VOLJETI što je teško,
POTAKNUTI ljubav gdje je nema,
MOLITI da živimo,
RADITI za spas duša,
TRPJETI za nebo,
SAGORIJEVATI za Tebe,
ŠUTJETI da Te čujemo,
MISLITI na one kojima je teško,
UMANJIVATI SE da rastemo,
I OPET VOLJETI za one koji ne vole Tebe.

(1996)

RADUJEM SE KADA DOĐEŠ

Radujem se, Isuse, kada dođeš,
sebe mi daješ za hranu,
i sam da mojoj duši prođeš,
cjelivajući mi svaku bolnu ranu.

Znaš da teško mi je pružit korak,
doći k Bogu;
slutnja teška srce vije biti tu,
a k Tebi ne mogu.

Sve što mene Tebi priječi,
ostavljaš po strani, u sjeni,
griješ moji gore u svijetli,
i Ti veliki, malen, hrliš meni.

O čovjeka mene sretnog!
priđe k meni Bog moj,
te me uze jadnog, bijednog,
i dade mi duh svoj.

Činiš tako svakog dana.
I kad dođeš kažem tiho:
- Ti si moja hrana,
ne daj da nas dijeli itko.

Sve ako želja tu zastaje,
al' i dalje tinja jedna:
Bože, nek' ta ljubav vječno traje,
premda Tebe nisam vrijedna!

(2001)

SRCE

Isuse, lijepo je opet osjetiti Tebe,
čuti otkucaj vlastita srca,
i makar na tren zaboravit' sebe,
jer čudesno je kad ono za Boga kuca.

Kratki su to treni,
jer grijeh me stalno vreba,
no Ti uvijek nježno zboriš: "KRENI,
Tvoje mi srce sad treba!"

Unatoč svome jadu i bijedi,
grijehu što tu me guši,
ipak to srce moje Tebi vrijedi,
jer Ti si spas i mojoj duši.

(2007)

SRCE NA DAR

U svitanju dana,
u sutonu noći,
u treptaju zraka,
Tvoju ljubav,
Bože moj, ćutim.

Tebi se nadam,
Tebe tražim,
Tebe gledam,
Tebi živim.

Evo Ti mene,
srce moje,
biće cijelo,
za jučer, za danas, zauvijek,
da budemo jedno!

(2006)

UTEMELJITELJU

Dok gledam u tami svojih sjeta,
zasja mi Isus kao i onda,
kad prvi put se s Njim sretoh onog ljeta,
i pođoh nijema stazama stranim,
kud povede me ta ljubav sveta.

Dođoh do Tebe, stavši u sebi.
Ne spoznah Te tada, jedino ime.
Čudan se glas javnu u meni,
te ćutjeh u sebi jecaje tihe,
zagledana u taj lik u sjeni.

Na svome mjestu, na svome grobu,
slušao ushit srca je moga.
Rekoh mu: “Moliti ne znam; tek plakat' mogu!”
Al' u suzi iskrena želja zablista,
da svoj život, kao i On, posvetim Bogu!

(1998)

S. M. Svjetlana Leko

IDIMO U SVJETLO

Stanimo sada k'o vojnika na straži,
pogledajmo malo što Bog od nas traži,
da idemo za Njim, korak u korak,
idući u svjetlo, al' nikad u mrak.

Noseći trpljenje kao breme svoje,
znajmo: Isus ga je nosio - i moje i tvoje;
sve za mene i tebe Isus je podnio,
čak na križu za nas razapet je bio.

Čak tri dana ležao je,
a trećega uskrsnuo je
naš Spasitelj i naš Bog,
otkupivši grijeha naše i cijeli ljudski rod.

Uskrsnućem svojim On nam i raj otvori,
pa i našu dušu od zla izbavi.
Sad sigurni mi smo,
od zla grijeha On nas izbavi.

(1981)

Niko Ivić - Ivać

KRIŽU

Kada podeš na put svaki,
drvo križa tebe prati,
kad poklekneš nemoj pasti,
već nosi ga, nemoj stati.

Upri oči u raspelo,
pogledajuć' Njega smjelo;
On će dati snage tebi,
i privuć' te rado sebi.

Križ te stišće, križ te pati,
al' se trudi izdržati,
jer ćeš tako već spoznati
i svoj život uljepšati.

Prije cilja križ te čeka,
širi ruke izdaleka;
iza križa bit ćeš ona,
kojoj zvone rajska zvona.

Drvo križa bez Raspela,
to je za nas simbol pravi,
dajmo sebe razapeti,
nek nam život Boga slavi.

(1983)

MARIJI

Listopad Ti, Gospo,
posvećen je cijeli,
s krunicom u ruci,
svijet te molit' želi.

Birajući zrnca,
i moleći polako,
zazivajuć Majku,
da nam bude lako.

S radošću i tugom,
hrli staro, mlado,
u zagrljaj Tebi,
dolazimo rado!

Ti s ljubavlju zoveš,
bolesno i zdravo,
sve privlačiš k sebi,
dižeš tko je pao.

Svojim blagim okom,
sve nas uvijek prati,
u sreći i boli,
svi ćemo te zvati.

Sada žurno pojmo,
zazivajuć Majku,
kod nje naći ćemo
ljubav pravu, žarku.

(1983)

U PONOSNOJ BOSNI

U Saraju gradu,
ustanovi Stadler,
Družbu našu dragu.

Kolijevka naše Družbe,
u srcu je lijepe Bosne,
zato, sestre drage,
budimo ponosne.

Tu se rodi ona,
vesela i mlada,
kroz oluje, vihore,
ona ne nastrada.

Hrabro je kročila
uz Oca Stadlera,
ostala je čvrsta
i nepokolebljiva.

Temelj joj počiva
na čvrstoj stijeni,
slomit' je ne mogu
ni dušmani njeni.

Družba dalje nastavlja,
moleći i radeći,
brineći se oko nemoćnih i jadnih.

I rođendan prođe
devedeset drugi,
kroz radost, veselje
koji put u tuzi.

Hrabro Družbo, naprijed,
uz Stadlera svoga,
i uz Boga Oca,
Isusa Maloga.

(1982)

S. M. Virginia Ninić

BEZGRJEŠNOJ

O Bezgrješna!

Najdivnije,
najsvetije, najbogatije
stvorenje Božje!
U Tebi se sam Tvorac naslađuje.
Pun ljubavi gleda svoj plan,
i ne će da ga ostvari sam.
Tvoje vječno ime
navješćuje Ljubav
i spas čovječanstva.

O Bezgrješna!

Blago mudrosti božanske,
tvrđavo dobrote Božje,
remek - djelo uma Božjega!
Ti si naš ponos.
Mi Ti se radujemo.
Kao Majci mi Ti se veselimo.
Na Tvom odlikovanju
mi Ti čestitamo.

Pogledaj nas materinskim srcem,
znamo, Ti nas ljubiš žarko.
O blaga, o mila,
o slatka naša
bezgrješna Majko!

(2001)

BUDI, MARIJA

Dušo!
Znaš li što znači
biti Marija?
Znaš li što znači
biti Majka?
Znaš li da sam te izabrao
za Mariju, za Majku?

Da me gledaš
u patniku svakom:
malenom,
gladnom, prezrenom,
ucvijeljenom,
bolesnom, ostavljenom.

Dok je svijeta,
moja patnja ne prestaje,
nit ljubavi majčine
ne smije da nestane.
Budi Marija!
Budi Majka!

Eto, zašto sam te zvao.
Neka ti ne bude žao!

DOBRI PASTIR

Još i danas dobri Pastir živi,
u svom stadu - Družbi Stadlerovoj.
Služavke smo mi Isusa malog,
brižne sestre braći osamljenoj.

S glasovima što se dižu Tebi,
Gospodaru zemlje i visina,
podižu se sirotinjski glasi,
Tebi vape bolno iz nizina.

Blagoslovi, Bože, sve patnike,
blagoslovi revne poslenike!
A nas sestre Tvoga milosrđa,
sve pridruži među nebesnike.

(1986)

DOĐITE I VIDITE

Gospode,
svaki dan Ti dolazimo.
Kod Tebe ostajemo.
Gledamo.
Ali - slabo vidimo.
Ili - ne vidimo.

Makni, Gospode,
molimo Te,
mrenu nam s oka.
Neka nam zasja
svjetlo s Tvoga Boka.

Da zaživimo,
da srcem vidimo,
da stečemo znanje
i ljubav
za svoje poslanje.

(2002)

GOSPO

Gospo! Smijemo li Te zamoliti?
Ti jedina bez grijeha!
Ti najdraže Božje dijete!
Ti ljubljena zaručnice Duha Svetoga!
Ti jedina puna milosti!
Ti jedina donositeljica Boga čovječanstvu!
Ti najmoćnija Ženo!

Ženo srca!
donesi danas svom ispaćenom narodu
koji Te stoljećima štuje:
donesi mu Mir,
donesi mu Istinu,
donesi mu Pravdu,
Slobodu!

Neka se rodi i zavlada
u izranjenim srcima,
da nad našim krvlju i suzama
natopljenim poljanama,
zaori radosni:
Slava Bogu na visinama!

(1993)

IMAJ SRCE

Nekoć,
kad je Stadler stupio u sirotnu Bosnu
i s tolikom bijedom se sreo,
svom dušom se obratio
dragom djetešcu Isusu
i u djelima ljubavi nije se smeo.

Imaj srce! šaptao mu Isus.
Imaj srce što ti ga dajem ja.
Dat ću ga svakom
koji me zaziva.

Imaj srce! i nama On šapće.
Slušajmo ga kako tuče
sve jače i jače.

Ne oglušiti se na plač nemoćna djeteta
kad ti pruža rukice svoje
da ga prihvatiš.
Imaj srce! Ono je tvoj bližnji.
Zar ga ne voliš?

Vidi ženu, očajnički se
u suzama guši,
približi se, pruži ruku.
Imaj srce! Utješi je
i pomozij njenoj duši.

A čovjeku punu bijede i bez dostojanstva -
ne uskrati mrvu kruha,
ni toplinske riječi.
Imaj srce! U dobroti
ništa nek' te ne spriječi.

Nikoga ne sudi zbog opakih djela:
zagledaj se u se i propuste svoje.
Imaj srce! Ponizno zavapi:
Bože, ufam se u milosrđe Tvoje!

Jednom,
kad životne dane svoje vidiš
što prodoše i još uvijek lete,
upri pogled svome Bogu.
Imaj srce! S pouzdanjem tada reci:
O moj Oče, ja sam Tvoje dijete.

(1998)

ISUSOVA MALENOST

Tko će shvatiti
toplinu dječjega Srca Tvog,
o božansko Dijete,
Bože svega stvorenog!

Malenošću svojom
Ti osvajaš,
srca zagrijavaš,
duše oduševljavaš,
za život Tebi drag,
plodonosan, svet.
Spreman da za Tebe
može i mrijet'.

Za duh Tvoje malenosti,
u dušu moju
i u duše mnoge
s ljubavlju uliveni,
hvala Ti, Isuse maleni!

(2002)

IZVEZI NA PUČINU

Izvezi na pučinu!
Ne boj se!
Ja sam te zvao.
Nitko drugi.
Ja, Bog tvoj,
a ne ljudi.

Na mom dlanu je sve,
i more i zemlja,
i površina i dubina,
i nadzemlje
i podzemlje
i ti.

Ne plaši se!
Zar bih te zvao, a da uza te
ne bih stao?!

Imaj pouzdanje!
Što je nada tvoja veća,
snaga ti je jača.
Vjeruješ li?
Ne boj se!

(2002)

JEDNO SRCE KOJE NAS LJUBI

Jedno je samo Srce
koje neizmjerljivo ljubi.

Jedno je samo Srce
koje za svakog kuca.

Jedno je samo Srce
koje svima prašta.

I strpljivost ne gubi,
već čeka, i čeka na skrušenje,
obraćenje,
i povratak Njemu.

K'o prosjak čeka ljubavi
za beskrajnu ljubav.

To jedno samo Srce,
Srce je neizmjernog Boga.

A dokle će čekati?
i koga?

Ljudi, braćo!
To jedno jedino Srce
čeka mene, tebe,
čeka nas danas, sutra
i svaki čas.

To jedno samo Srce
ne želi ništa
nego samo naš spas!

(1982)

JOŠ NE RAZUMIJEMO

Zašto Isuse,
zašto si došao k nama
tako mali?

Da se rodiš u štali,
da gladuješ,
da žeđaš,
da siješ,
da služiš,
da volju Očevu vršiš,
da majčinska srca
privučeš u suradnju s Tobom.

Jedina je Majka
Tvoj život pratila,
riječi slušala,
u srcu slagala,
sobom nosila.

A mi ne umijemo
i još ne razumijemo.

(2001)

BOSNA TE ŽELJNO ČEKA

Kad si ono u bosanski Betlehem sišao,
mnogu si bijedu stišao,
sirotinju obdarivao.
Tješio je, hranio,
učio i liječio,
od svakog zla je branio.

A sada!?
Kao da si se skrio.
Kao da nisi ono što si bio.
O dođi, Isuse,
ponovno u svoju Bosnu malu,
naći ćeš opet Betlehem i štalu.

Moći ćeš sklonit
sirotinju veliku i malu.
Makni sve barikade,
pročisti pute,
daj slobodan pristup
Tvom Betlehemu i štali.
O dođi što prije!
Bosna Te željno čeka,
Isuse Mali!

(1994)

MAJCI TEREZIJI IZ CALCUTE

Bog je htio u narodu malom da uzdigne dušu skromnu,
prema sebi strogu,
davši joj sposobnosti da svijetleći slavi svoga Boga.

Da uzvratiljubav Bogu svome, posveti se ona nevoljnome.
Sve darove Njemu posvećuje i s voljom se Božjom sjedinjuje.

U ljubavi sva se utopila i život za braću potrošila.
Sad uživa darove nebeske službenica Ljubavi božanske.

Hvala, Majko, za svjetlosni primjer, u žrtvi nam ti si pravi uzor.
Učila nas dobro činit' svakom, potrebnika nazivati bratom.

Pripjev:

Terezijo, Majko, moli Boga,
da ljubimo i mi brata svoga.

(2003)

MALENOME ISUSU

Isuse maleni, svjetlosti moja!
Bez toga svjetla ja Te vidjela ne bi,
niti bi korake upravila Tebi.
Hvala Ti za svjetlo kojim vodiš mene,
po njemu da mogu svi vidjeti Tebe!
Isuse maleni, svjetlosti moja!

Isuse maleni, radosti moja!
Kad sam s Tobom k'o da sam u raj.
Dražesno Tvoje lice me osvaja.
Hvala Ti za radost što me opaja!
U toj radosti želim služiti Tebe,
Isuse maleni, radosti moja!

Isuse maleni, ljubavi moja!
Svježine i snage obilne srcu mom
ja nalazim uvijek na Srcu Tvom.
Hvala Ti za Srce što ljubav ga krasi,
što po meni želi da tolike spasi!
Isuse maleni, ljubavi moja!

Isuse maleni, o Bože moj!
Sretna sam što čujem slatki poziv Tvoj:
“Ljubi me u braći mojoj ljubljenoj!”
Hvala Ti i molba nek' bude moja:
“Daj da trajno budem službenica Tvoja!”
Isuse maleni, o Bože moj!

(1990)

MARIJANSKE DUŠE

Bile smo u Kući Navještenja.
Kući rada, služenja i molenja.
Radosno se zadržasmo s Majkom,
učiteljicom i voditeljicom našom.

Željne njenog znanja
slušasmo i molismo.
Vodeći nas od krjeposti do krjeposti,
učila nas osluškivat šapat Duha,
da po služenju najmanjima,
uvijek treba imati sluha.

Da pazimo kakav Duh nam puše.

Zahvaljivale smo i molile:
Daj nam, Majko,
Tvoje-materinje srce,
da budemo s Tobom trajno
Marijanske duše!

(1996)

MOJA PROVINCIJA

(1969. - 2009.)

Hvala Ti, Bože, za moju provinciju!
U mukama se rađala,
s mukom dan svoj ugledala,
i prohodala.

Ti si joj snage dao,
za ruku je vodio, na put je izveo,
od zla je branio,
svojom riječju
i kruhom je krijepio.

Bilo je vremena trpljenja
i kušanja, ali i sijanja.
Bože, Tebi je sve znano,
Tebi je sve predano.
Blagoslov Tvoj donio je roda,
za četrdeset ljeta da vidimo ploda.

Zahvalnim se srcem obraćamo Tebi:
budućnost nam prati,
sile nam krijepi.
Živeći karizmu
da nas snaga ostavila ne bi.

Zagovorom oca Utemeljitelja
i zaštitom Majke bez grijeha začete,
s pouzdanjem nastavljamo
vršiti karizmu svoju,
stupajući uvijek u budućnost novu.

Oduševljena srca,
ushićene duše,
služit ćemo Tebi,
u malim i starim,
u ostavljenima, ožalošćenima,
svima potrebnima,
jer Ti si u njima.

U njima Te gledamo,
Tebe služec' slavimo.
Ljubav Ti posvećujemo
i radosno kličemo:
Neka živi Isus mali,
nek' nam srca sva ražari.

NAJDRAŽEM OCU I.

Oče, radujem se!
Ova godina je Tvoja.
Nikada prije kao danas
Tebi nije toliko letjela
misao moja.

Bila sam još mala,
Tebe nisam znala.
Ah, zastava crna s tornja
i zvonjava tužna
otkrila mi ime Tvoje.

Službenice Tvojih siromaha
plakale su.
Tužno, k'o za ocem svojim.
Saznale su tada
i za ime moje.

Žalosna sam bila
što Te nikad prije
nisam čula, ni vidjela.
Pitati sam htijela:
Bi'li i ja s vama
Njega slijediti smjela?

Kad se danas sjetim tih časova,
hvalim Boga
što mi daje ispunjenje
djetinjih, al'dragih -
mojih snova.

(1998)

NAJDRAŽEM OCU II.

Oče!

Od djetinjstva Tvoga
ljubav Te zanosila.
Cijeli Te život pratila,
po Tebi Bosnom se prosula,
milošću nebeskom rosila,
divna djela izvodila.

Iz Ljubavi je sve nicalo,
rađalo se, raslo i cvjetalo.
Ljubav Te je Sobom sjedinila,
za Tvoju vjernost nebom nagradila,
djevičanske duše na Tvoj put,
Tvojoj karizmi privela.

Blagoslovljena neka je Ljubav,
koja nam Tebe za uzor daje!
Po Tebi, molimo, s nama nek' bude.
Treba nam Tvoje vjere i nade.

Ljubavlju prožete kao Ti,
Božje ćemo planove lakše vršiti,
nagradu neba zadobiti,
u radosti, s Tobom,
vječnu Ljubav slaviti.

(1998)

NAJDRAŽEM OCU III.

Oče!

U ovoj godini Tvojoi
hvalit će Te mnogi
zbog brojnih djela Tvojih.
Iznosit će na svjetlo
i dati do znanja
sva Tvoja zdanja.
I divit će Ti se, i čuditi,
i poštovanje prema Tebi buditi.

A meni si najdivniji
kad Te gledam u viziji,
u jedinstvu s Bogom.
Diveći se krjeposnom životu,
najradije Te motrim kako moliš,
u Božansko Srce zaljubljeno roniš,
mudročću se pojiš.

Molitva Ti uvijek dala snage,
i vjere i nade.
Po njoj si sebe prikazivao,
suze ronio, svima sve praštao,
sirotinju grlio, svakoga ljubio.

Duha si Božjeg zazivao,
Njega slušao.
I tko će reći -
da Te nije vodio?

(1998)

Naš DIVNI UZOR

Danas sam se zagledala
u korijene naše,
u uzore divne
prvih majki i sestara.
Svaka se bez pridržaja,
Bogu darovala.

Mladenačkim darom
život posvetila
Bogu i siroti bijednoj.
Stadlerovim srcem
zavolila, prigrlila,
osvojila sve
u ljubavi vjernoj.

Isusa Maloga
u njima je gledala,
svakoj pomoći
od njega se nadala.
Tko će izbrojiti
sve patnje i žrtve
položene u naše temelje?
Znam, to je snaga,
sebedarja bez mjere.

Sretne li ste,
duše djevičanske!
Sad molite za nas,
vjerujemo,
darove nebeske.

Za sve smo vam
dužne hvalu dati,
ponizno vas moliti,
da nas vaš zagovor prati.

Molitve će naše uvijek, k'o i danas,
letjet k vama u visinu,
blagoslov da siđe na nas,
na Družbu nam
i na Domovinu.

(2000)

NEVINOJ DJEVICI

Djevice nevina,
od vječnosti Bogom zagledana,
Njegovom mudročću obdarena,
za Majku Sina Božjeg izabrana!
Od svih si djevica najčasnija,
jer Ti si Majka Marija.

Nemoguće ništa nije Bogu,
zato, po Tebi priteče
u pomoć ljudskom rodu.
S ponosom Te danas slavimo,
Majko i nevina Djevice,
najdraži cvijete,
mirisava ružice.

Tisućljeća dva prodoše,
puna Tebe i Tvog' Sina,
događaja i dobara,
danas ima u raskoši svima, svima...

U Tebe su zagledane
djevičanske duše,
da Te štiju,
da Te slijede,
često da se skruše.

Putokaz si bolnoj patnji
Djevice i Majke,
što je Crkva vodi, kako nam se čini
na pučini
često uzdrmane
Isusove barke.

A ljubljeni
djevičanski Isus
djevičansku Majku
u tom teškom danu
predade nevinom Ivanu.
Istu Majku svi na svijetu
da imaju.

Draga Majko,
dvotisućitu ljubav Božju
rado bismo uzvratili i mi,
pomozi nam da to bude
kao što si uzvrćala Ti.
Djevičanske Tvoje duše
neka kliču Bogu,
što po Tebi posla Sina,
da mu vjerno služit' mogu.

O Djevice vjerna!
Djevice časna!
Djevice moćna!
Djevice vazada nevina!

(2000)

O IMAKULATA!

Ljiljanske ljepote, Djevice!
Suncem ogrnuta Kraljice!
Stadlerova ljubimice!

Sva dobra koja si mu djelila,
zar da danas brojim?
Ta rođen je i rastao
pod okriljem Tvojim.

Kao brižna Majka
bdjela si i nad njim,
s Isusom malim
vodila ga svojim.

Za apostolat ga preporučila
i Njemu ga izručila.
Za bijedne i nevoljne
u srce mu ljubav ulijevala.
Djevičanske duše mu privodila,
pri svim djelima njegovim
zdušno si ga pratila.

A On?
U svemu Ti je vjeran bio.
Isusa i Tebe iznad svega je ljubio.

Za vjernost njegovu,
za vjeru, pouzdanje i ljubav
svojim si ga prisustvom nagradila
i nebesko krilo
za vječnost pripravila.

O Immacolata!
Što da Ti danas
uz zahvalu još kažemo?

On je proslavio Tebe.
O, proslavi i Ti njega,
miljenika svoga,
našeg oca Utemeljitelja,
Josipa vrhbosanskoga.

(1998)

O NEMOĆNO DRAGO DIJETE...

O nemoćno drago Dijete u Majčinu krilu,
klanjam Ti se gledajuć' Te, sliku Božju milu.

Srcem Tvoje drage Majke Tvoje nježno kuca,
želeći da zemlja cijela bude Božja kuća.

Malenost Te Tvoja spusti u skrovitu štalu,
a Očeva ljubav sveta položi na slamu.

Privlačiš me smiješkom blagim, pružaš ruku svoju,
u očima Tvojim gledam svu dobrotu Tvoju.

Učini mi, dobri Kriste, da Te se ne bojim,
daj da moje srce kuca samo s Tvojim.

**O BOŽANSKO SRCE, DRAGO, KOJE ZA ME DIŠE,
DAJ MI SAMO DA TE LJUBIM, SVE VIŠE I VIŠE!**

(2003)

O ROĐENDANU OCA UTEMELJITELJA

Nekoć si se u djetinjstvu igrao uz Savu,
pogledajuć često u patničku Bosnu
sirotinju pravu, a duhom ponosnu.

Ljubav Te je vukla u tu jadnu zemlju,
u nju doći, zagrlit je, usrećiti,
imao si želju.

Ni slutio nisi, da ćeš jednom i Ti,
silnog siromaštva i njezine patnje
sudionik biti.

Danas Te se sjećam za rođendan Tvoj.
Drago mi je što je ovaj gradić
postao i moj.

I ja s bolom gledam Bosnu moju dragu,
rado bih joj tako ojađenoj
povratila snagu.

To ostvarit' ne može ni sablja, ni puška,
već zagovor Tvoj, molitve i žrtve,
dobrih, svetih duša.

(1997)

OCU U POHODE I.

Dugo već Ti nismo mogle
do Tebe i drage nam katedrale,
gdje se Božanskome Srcu moliš
i zagovaraš nas
i svoju dragu Bosnu.

Sretne što Te pohodismo,
što Ti se izjadasmo -
i suza prolismo.
Zahvalne za Tvoju brigu
što je iskazuješ za nas.

Zazivale smo Te svakom prilikom.
Osjetismo da smo pod Tvojom
brigom i zaštitom.

Danas Ti, zahvalna srca,
na koljenima,
obnavljamo obećanje služenja
vjernošću onom Malom Isusu,
kojom si nas Ti posvetio
svojom ljubavlju
i svojom nježnošću.

(1996)

OCU U POHODE II.

Svako Te jutro pozdravim,
zagovor Tvoj molim,
nebrojeno puta želeći Ti reći:
Oče, ja Te volim!

Danas si me dočeka
u dnu Tvoje katedrale,
tamo gdje primaš
svagda
što Te vole:
velike i male.
U tišini sam Te motrila
i srce Ti otvorila.

I dok si me blagoslivljao,
i slušao riječi moje,
kleknula sam poljubivši ruku
i noge Tvoje.

(1999)

OPET SMO RADOSNE

Znam, Gospodine,
da se sjećaš našeg progonstva.
Ta, nije se dogodilo
bez Tvoga znanja.

Išle smo, išle,
s bolom u duši,
ostavivši svoj dom.
Plakale smo
kao majke što no plaču
za djecom svojom.

Ponijele smo sjeme
što nam ga Ti dade.
Da nam po Tvom nadahnuću -
srce i ruke rade.

Ti ne odbi te molitve naše,
već nas vraćaš razdragana lica
na ognjište Tvojih službenica.
Evo nas!
Sa zahvalnom pjesmom i mene i mojih,
donosimo snopove plodova svojih.
Ti znaš za njih
i prikazujemo ih sve.
Znajući da ćeš ih očinski primiti
i tako naša radosna srca
posebno blagosloviti.

Okupljene uza svoje sad toplo ognjište,
molimo Te, Oče,
učini da tu opet bude
ljubavi Tvoje žarište!

(1996)

PJESMA GOSPI VINOGRSKOJ

Pogledaj nas Majko, djecu od svih strana,
skrušena smo srca, lica zaplakana.

Obriši nam suze i dušu umiri,
na majčino srce Ti nas sve privini.

Okrunjena Majko, pomoć nam iskaži,
i nevolje naše Sinu svom prikaži.

Mi želimo ljubiti Tebe i Tvog Sina,
blagoslov nek' bude Vaš nad nama svima.

Ti si sjajna Zvijezda nešega obzorja,
Kraljice i Majko Brodskog Vinogorja!

(1997)

POĐI ZA MNOM!

Ne boj se, i pođi za mnom!
Polako koračaj samo,
i malim ćeš koracima
stići sa mnom do visina.

Kad posrneš gdje na putu,
pružit ću ti svoju ruku.
Dignut ću te i voditi,
ni osjetit nećeš muku.

Svjetlit ću ti svjetlom jakim,
da me vidiš putem mračnim.
Nemaj straha, gledaj mene,
moje oči motre tebe.

Pođi za mnom i ne boj se!
Došao sam zato malen,
da me lakše slijedit možeš.
Samo, reci mi da hoćeš.

Vjeruješ li meni Malom?
Uzdaj se u moju pomoć.
Znaš li da te ljubim jako?
Reci, tko te voli tako!?

(2000)

POZVANA SAM

Pozvana sam, pozvani smo, stoga
ti, ja, on i ona,
da ljubimo čista srca
u bližnjemu dobrog Boga.

Dugo si me pozivao, Učitelju moj,
smetalo Ti nije moje otimanje.
Želio si približit' me žrtveniku Tvom,
a vidio si sve moje neznanje.

Odazvah se i predadoh Učitelju mom,
On mi posta vodič kroz sav život moj.
On mi dade duše da ih ne izgubim,
u njima da Njega neumorno ljubim.

Često je i neshvaćen taj zadatak, Bože.
Gledajući okom mi ga se bojimo,
ali kad smo s Tobom sve se onda može,
za blagoslov stoga mi Te molimo.

Za zadatak hvala, hvala i za zvanje.
Svakodnevni poziv daje i poslanje.
Hvala Ti za vodstvo i za duše drage,
molimo Te Duha i nebeske snage.

Pozvane smo....

Ante Mamuša

RIJEČ JE TIJELOM POSTALA

Riječ je Tijelom postala,
s nama se nastanila,
beskrajno nas ljubila,
našu krivnju uzela.

Riječ je Tijelom postala,
od nas ljudi suđena
i smrti se predala,
volju Oca slijedila.

Riječ je Tijelom postala
i s nama ostala,
da bi gladne hranila,
sve nas Ocu dovela.

Vječna Riječi hvala Ti,
što nas Ti obogati,
pribavi nam milosti,
za nebeske radosti.

(1999)

SLIKO OČEVA

Slika Očeva -
Isuse mali! -
jedinstvena,
ostvarena,
Božanska Ljubavi.

Ti si nam
najveći Očev dar,
po Mariji darovan!
Očeva ljubav nam Te dala,
da nas, bijedne,
izbaviš od zala.

Zato si nam postao brat.
Da s nama patiš,
da nas kroz život pratiš,
da nas
u zagrljaj Očev vratiš.

Tko može da shvati
bogatstvo u blagodati
što nam Otac daje s Tobom
i učini nas slične Sobom?

Može li tko reći
za neprocjenjiv takav dar
Ocu dostojni HVALA?
Jedino Ti, Isuse mali,
i dječja čista usta mala.

(2000)

SLUŽAVKA ISUSOVA

Služavka sam Isusova,
i to onog malog,
siromašnog,
i nemoćnog
i pod križem palog.

K'o služavka Isusova
iznad svega volim Njega:
Ljubim ga u djeci malojoj,
u gluhima i slijepima,
u gladnima, nemoćnima.

Deset ljeta ovim krajem
prolazim i svjetlo nosim,
Božju milost za sve prosim.
Za sve znane i nezane,
da osjete ljubav Božju,
s obje strane rijeke Save.

U tom svemu želim slijedit,
slugu Božjeg mog Stadlera,
što pun svakog Božjeg dara,
uz Božansko, svoje srce,
on svakome raj otvara.

Zahvalna sam dobrom Bogu,
što me posla u služenje
Stadlerovom lijepom Brodu,
pod okriljem Majke moje,
otvaranjem župe nove.

Dobra Majko,
hvala Ti na desetljeću
naše župe, samostana.
Korake nam blagoslovi,
isprosi nam Duha znanja.
Obitelji naše čuvaj!
Učini nas sposobnima,
da dođemo k Tebi u raj!

(2004)

SLUZI BOŽJEM I.

Slugo Božji, oče sirotinje,
slavno li je Tvoje drago ime!
Za sva dobra svaka riječ je mala,
za sve, dakle, dragi Oče - Hvala!

Sirotinja Tebi ruke diže,
pomoć traži pa molitve niže.
Pomozi nam Oče iz nebesa,
vjerujemo u Tvoja čudesa.

Sirotinji jednak Ti si bio,
kao brata svakog si volio.
S ljubavlju si svima sve djelio,
za sirote Boga si molio.

I danas je uz nas Tvoja duša,
molitve nam vruće pomno sluša.
Svi za Tvoju vjernu ljubav znadu,
moleći Te za vjeru i nadu.

(2001)

SLUZI BOŽJEM II.

Ugodniče Božji,
oče siromaha,
dijelio si ljubav
sve do zadnjeg daha.

Bezgrješna je bila
Tvoja prava Mati.
Njoj si pred'o sebe,
da Te uvijek prati.

O Božanskom Srcu
zborio si svima,
o Ljubavi vječnoj
kol'ko za nas ima.

U Isusu malom
gledao si brata,
pozvao si duše
službi siromaha.

Prijatelj si bio
u svakoj nevolji,
stog' evo nas k Tebi
da budemo bolji.

(2002)

STADLER I MARIJA

Bio je dijete, - lišeno svega i - svakoga,
i to onda, kad mu je trebalo najviše
topline, svjetla, snage,
da se razvije u snažna i ponosna muža.

No, Božanska ga ljubav ogrli i povjeri Majci svojoj,
Majci Mudrosti,
da ga Ona uči, svjetuje i svojom toplinom grije;
da sazori i ostvari divne plodove rada,
na proslavu Boga ljubavi i Njegove Majke.
Bio je to Stadler - Stadler - Stadler.

Oj Stadlere, slugo Božji, Marijino dijete!
Tebi nam danas naše misli i osjećaji lete.
Dajemo Ti hvalu za tolika djela.
Za poniznost Tvoju i krjeposan život,
za žrtvu veliku što prihvati je u društvenom mraku.
Za put što si nam ga utr'o,
i zvao da slijedimo Tebe
u službi brata i sestre što nikoga nemaju,
da Isusa gledamo malog' u svakome,
da Ga tako po nama lakše poznaju.

Oj Stadlere, Gospin miljeniče!
Blago Tebi što si je ljubio,
što si rast'o pod okriljem Njenim,
pouzdanje što nisi gubio
ni u jednom djelu što ti sazda,
makar stoput zalijevajući ga
suzama si vrelim.
Njoj posveti sebe,
svoja djela dična,
i osobe što Te vole i ne vole.
No najdraži bijahu Ti oni što su jadni,
oni što se pate,
prezreni od svakog, oslonjeni na Te.

Žaleći ih zbog života takvog,
bjehu Ti bogatstvom i većim od zlata.
Zato Te i nagradi draga Majka,
primivši ih k sebi da ih vječno ljubiš:
Immaculata! Tvoja Immaculata.

Oj Stadleru, vjerujući da nas s Majkom ljubiš,
da je uz nju Tvoja moć sve jača,
Tvoja ljubav veća,
izmoli nam vjeru, pouzdanje, snagu!
To nam danas treba, to tek sada važi,
bojimo se mraka za dječicu dragu.
Bojimo se gladi, kuge, rata,
zato moli za nas! Ti, Tvoja i naša - Immacolata!

(1987)

STADLER U AFRICI

Što se ovo dogodilo Družbi Stadlerovoj,
pa se kreće ponosito zemlji udaljenoj?
To je odziv Božjem zovu u misije,
bila mlada il' starija nikad kasno nije.

Spremila se družba mala od četiri sestre,
svatko vidi da su one neobično sretne.
Ponosne i sretne sad smo i mi s njima,
cijela Družba, koliko nas god na svijetu ima.

Ostvari se davna želja Utemeljitelja,
da mu sestre u Africi služe Spasitelja;
da u djeci crnoj gledaju Isusa,
sirotinja teško da bude bez suza.

Nija lako ostaviti dragu svoju zemlju,
pa ispunit samo Božju, tu na zemlji, želju.
Ljubav prema Bogu i dušama ustavit ih ne da,
k'o u Zvijezdu Prethodnicu svaka Boga gleda.

O pođite, sestre drage, sretno i veselo,
nek' vam uvijek srce pjeva, vedro bude čelo!
Znajte da vas sestre tad molitvom prate,
da se vaša djela na tom putu zlate.

Množila se zajednica draga vaša mala,
da bi uz bok svake od vas crna sestra stala.
Po Africi nek' se čuje Stadlerovo ime,
da možete u svom radu ponosit' se njime.

(1988)

SVETOM JOSIPU U VITEZU

Stoljeće je prohujalo,
kad Providnost povjeri Ti
zajednicu i siročad,
o Josipe, oče sveti!

U bezdušju krutog rata,
kad udari brat na brata,
kad se krilo što je vrijedno,
Ti si htio samo jedno:

Vršit' volju Nebeskoga,
Oca našeg predobroga.
Bdio si nad ovim krajem,
k'o nad svojim malim rajem.

Kad stoljeća pola prođe,
Ti nam, evo, opet dođe.
S Tobom dođe na vidjelo,
učinjeno svako djelo.

Hvala Tebi, Oče Sveti,
što nam pažnju Ti posveti,
da možemo opet s Tobom,
dobra djela započeti!

Moli Oca Nebeskoga,
za blagoslov ovog grada!
Blagoslovljeni nek' budu,
molitve i polje rada!

(2005)

SVIDJELO SE TEBI

Svidjelo se Tebi, Oče, poslati svoga Sina,
da otkupi svu tu djecu jer si Otac svima.

U jasllice na slamici spustio si Njega,
da ponizno i s ljubavlju svu Ti djecu preda.

Hvala Tebi, dobri Oče, na nebeskom daru,
što nas voliš kao djecu u svom zagrljaju.

Kriste, Sine Boga živog, snaga nam je mala,
nauči nas slavit' Oca, reći za sve HVALA!

Pjevajući:

Hvala Ti, Kriste, za rođenje Tvoje,
hvala Ti, Kriste, za življenje moje.
Poniznošću Tvojom neka je sve Tvoje,
neka Te svi ljube, nek' Te se ne boje.

(2003)

SVIJEĆA

On, Ljubav,
postavi je na tron
da svjetli svima i svuda
kako želi On.

Da privlači s puta
iz najdublje tame,
iz najcrnjeg kuta,
u predubokoj jami.

Pa i onda kada je
potrese i oluja,
kad se bori
za opstanak svoj,
i tad ona gori
za svoje poslanje -
povjereno njoj.

U poslanju izgorjet će,
jer cilj joj je Ljubav.
Blago onom kom poslanje
Ljubav ostvaruje,
snagom opasuje
i Bogom nagrađuje.

(2002)

Ante Mamuša

TKO JE STADLEROV BRAT?

Brate moj! Kako si?
Što radiš?
Možeš li?
Svakoga dana te vidim
osamljena i bijedna,
a pomoć ne stiže niti jedna.

Moje te misli prate,
a srce za tebe bije.
Vidim, nije ti lako, nije.

Zovem te zato brate
da ti otvorim vrata!
Dođi gdje ljubav očekuje neznana brata!

Ljubav te ovdje čeka,
zadovoljstvo, radost sva.
Zgrij se! I vidi gdje sreća sja!

U tebi gledam Krista,
malenog Isusa moga:
Znaš li, On je i moj, i mi smo djeca istoga Boga.
Brate moj, kako si?
Što radiš?
Možeš li?
O, neznani brate moj!

(2000)

U OKRUŽENJU

Jedne misli našle smo se.
Jedna, šest nas ili dvije -
kao jedna!
Nadahnuće?
Tko će reći da to nije!?

Betlehem - tek Kuća kruha,
koji se dijeli i onima
koji ne pitaju;
što se dijeli i onima
što već vječno skitaju.

Uz ogradu, krijući se, dolaze nam: Elma, Ruža,
Lepa, Lidija a i druge.
Svi su gladni i bolesni
pitajući dobivaju.
Duševno i tjelesno
okrijepljeni odlaze.

A Gospodin množi, množi,
množi ljubav i sve s njom.
Koja pažnja, koji dom!

Dok prolazim hodnikom
i susrećem Krescenciju, Majku doma tog,
te Flaviju i Manetu i ...
njihov bezbroj,
to je jedna -
to je radost svog življenja
ovog ljudskog okruženja!

Iz Očeve otvorene sobe,
čujem glas odriješite osobe:
“Ne boj se!” reče:
“Stari Bog živi!
Zna za tebe,
za vas sve;
Ljubite Isusa
i brata čovjeka!”
Nek vam život u tom znaku protječe!

Isuse, sva sreća da si s nama
iako skučen u svetohraništu!
Bez Tebe mi bismo u svom Betlehemu, kao hraništu,
bile nemoćne hraniti potrebne kruhom.
No to možemo snagom Riječi
i Tvojim Duhom!

I svaka zna da nije sama.
Učiš nas moliti
i s Tobom biti
i kad je sjetna, i kad je sama..
A nas u sumrak, tenkovi oko kuće straše
i granate nam grunu,
tad brevijar stišćemo k'o božansku krunu
vapeći: Ti si nam, Gospodine, sklonište
i hrid zaštite naše!

(1993)

U SVETOJ GODINI

Hvala Ti, Bože, na Tvome vodstvu!
I Crkvi svetoj,
Svetomu Ocu.
Hvala za slugu Stadlera Tvoga.
Hvala za Družbu
što živi stodeset ljeta.

Kad je bila Tvoja volja
nastala je.
Tvojim vodstvom hodala je.
Članice si izabrao
i službu im dodijelio:
da Te služe,
da Te slave,
do vječnosti
da im ljubav žarka traje.

Hvala Ti za silna djela
koja si po njima tvorio,
i njihovim nam primjerom
o ljubavi govorio.

Nebrojeno puta nek Ti je hvala
ali i oprost!i
Pokaza se slabost naša,
što Tebe to ne čudi;
ponizno Ti priznajemo
da smo bijedni samo ljudi.
Po slabosti
grješile smo
spram ljubavi i spram pravdi;
rado bi se popravile,
milosrđe izmolile.

Sretne li smo što živimo
u Godini svetoj,
da proštenje izmolimo
u prilici sretnoj.

Oprosti nam, Oče dobri!
opraštajući rado svima
ma koje nam zlo nanijeli,
ranivši i naša srca,
mi praštamo i takvima.

Pouzdanje mi stavljamo
u Majčino drago Srce,
koje nam je sa Isusom Tvojim malim
uvijek bilo neizmjereno naše blago!

(2000)

UTEMELJITELJU ZA 160. ROĐENDAN

Sviraj, pjevaj, Crkvo sarajevska,
dolazi ti pastir tvoj i otac,
da proslavi stošezdeset ljeta
života na zemlji tada započeta.

Nek' svod katedrale
pjesmu šalje na sve strane,
pjevajući pjesmu dragu,
pjesmu staru, uvijek novu,
Srcu Svetom Isusovu,
dragu srcu Stadlerovu.

Pod zastavu svrstajmo se.
Neka Srce Božjeg Sina,
s ljubavlju nas sve prožima.
Nek' posveti dom naš dragi,
u njemu nam djecu milu
i nemoćnu sirotinju.

Slugo Božji, naš Stadlere,
potrebni smo Tvoje vjere.
Ljubav Božju sad uživaš,
svakome Ti pomoć pružaš.
Kod Boga nas zagovaraj,
molitve nam uslišavaj.

Veseli nas s Tobom biti,
srcem punim uskliknuti:
Nebo Ti je plaća prava,
slugo Božji, Tebi slava!

(2003)

UZ 160. OBLJETNICU SMRTI J. STADLERA

U mudrosti Božjoj -
od vječnosti u planu
bješe predodređen
da u dragom Brodu
ugledaš zoru ranu.

Uz blistavu Savu
gledalo Te sunce.
Grijalo Te, vodilo te
k nebu na vrhunce.
Od tog dana godišnjica
stošezdeset ima;
od svih prošlih
ova nam je najmilija.

Danas nama zato
Tvoj životni put -
trnjem obasut
blista kao zlato.

Djelima si dobrim
Ti ga ispunio
i nebeskog Oca
Ti si proslavio.
Ljubeći Ga u braći,
u svima što trpe,
učeci i vodeći ih
k Izvoru da snagu crpe.

Tvom Brodu na Savi,
poznatu u svijetu,
osobe su mnoge
što mu slavu pletu.
Danas si nam svima
Ti najdraži ovdje,
uvijek skromno stojeć
uz ličnosti mnoge.

Dionik si svetih
u nebeskoj slavi,
Srce Tvoga Boga
uza se Te stavi.
Molimo te zato,
da ko' zemljak naš,
kod Isusa i Majke
i nas zagovaraš.

Želimo sad reći punim srcem: Hvala!
za sve što nam ljubav Božja
po Tebi je dala.

UZNESENJE MARIJINO NA NEBO

Životni cilj
nije uništenje
čovjeka
nego njegovo uzvišenje.

Vrhunac života
ne čine moć i imanje,
nego dostojanstvo:
biti Božja, ljubljena djeca.

U Mariji ova nada
ima ljudski oblik.

(2000)

VOLIM BITI MALENA

Volim biti malena,
kakav si Ti bio,
ovisan o Majci
i Josipu svetom
što Te je ljubio.

Volim biti malena.
Mali su Ti dragi,
oni su Ti skloni.
Ti malene ljubiš,
Tebe vole oni.

Volim biti malena,
osmijehom razvedrit'
tužno srce svako.
Tebi bit će drago
kad god činim tako.

Volim biti malena,
pa kada me ruže
zbog neznanja moga,
tad potrčim Tebi,
željna znanja Tvoga.

Volim biti malena.
Kad malenost moju
razumjeti neće,
okrenem se Tebi,
pjevam puna srće:
Služavka sam Tvoja,
službenica mala,
svoj sam život, Bože,
Tebi žrtvovala!

(2009)

ŽELE TE VIDJETI

Žele Te vidjeti, Gospodine,
a mi ne znamo kako Te pokazati.

Trudimo se da im o Tebi pričamo,
u najboljem svjetlu da Te prikažemo.
No, uzalud,
sva su srca suha,
za savjete gluha.

Zaživi, Gospodine!
Ispuni nas svjetlom,
a srce ljubavlju.
Neka vide, nek' osjete zajedno s nama,
da ih ljubiš po nama.

Nama daruj srce svoje
jednostavno, baš kakvo je.

(2002)

Sestra SMI

BEZGRJEŠNA I STADLER

O Bezgrješna!
Milijuni što Te slave,
na podnožju Tvojih nogu
našli su i svoju sreću,
i otrli suzu mnogu.

U povorci ovoj divnoj
lik se vidi našeg Oca.
U poniznom hodu kroči
poput starog, tihog borca.

Jedina mu Ti si bila
pomoć, snaga, mir i Mati,
kad k'o dijete radov'o se,
il' u boli svojoj pati.

Na putu ga vihor bio,
prijetile mu oštre munje,
nadvijali oblaci se,
vidjelo se nije dûge.

Zloduh mu je pripravljao
progonstva i krute zamke,
hoteći mu nametnuti
laž i njegove varke.

Ništa njega ne obori,
nit' mu naškodiše tmine.
S pouzdanjem on zaziva
svoje drage Majke ime.

K'o div snažno, neustavno,
započeto vrši djelo,
a nad svime što uradi
Majčinsko Ti oko bdjelo.

Sad mu vječno svjetliš, znamo,
da se Tebi žarko moli
i obraća Srcu Tvome,
za sve one koje voli.

O Bezgrješna!
Neka Ti je vječna hvala,
što Stadlera Ti odgoji,
divna djela što ostvari,
i život nam dade novi.

Stadlerovke, pojte hvalu!
Vi ste uvijek, i sad sretni!
Vi ste djelo Stadlerovo!
Njegove ste male Sestre!

(1984)

GENERACIJA MLADIH

O Bože,
zašto su oči svih
uprte u nas mlade?
Da li nam se kao proljeću raduju,
ili - s nepovjerenjem -
gledaju u budućnost našu,
pa strahuju?
Čak postaju okrutni,
kao bez duše,
jer se usuđuju
da nas već u majčinu krilu guše.

Ali ne, malodušja
u našem srcu nema!

Ne tereti nas prošlost,
a za budućnost priliku nam daje sam Krist.
On nas smjelo i veličanstveno
uvodi u novo tisućljeće.
Poziva nas iz tame u svjetlo,
iz straha i neizvjesnosti
u život nade i radosti.
O, kako je istina neprevarljiva!
Sunce koje nikad ne tamni.
On je siguran Put
koji nas vodi u život mira
što se grli s pravdom
u ljubavi.

Takav život nam nudi On.
Za takav život s Njim se borimo!
Za Nj svom dušom prionimo!
I opravdanje nade svijetu pružimo!
Neka doživi s nama trajno osvježenje,
da ne izgubi u Krista povjerenje.
Neka ga nikada u nas
ne prevari nada.

Eto, to je,
što želi čitavom svijetu
generacija mlada.

(1985)

MOJA POSVETA

Kome da se posvetim
nego Tebi, Bože,
i premilom Srcu Tvomu!
Sve blago na svijetu,
pored Tebe,
nije dostatno srcu momu.

Jer, šta imaš, a da nisi dao? -
svoj život,
svoje Srce -
i daješ mi nebo
oduzeto anđelu što je pao.

Da Ti nabrajam
što Ti za posvetu dajem,
suvišno je - jer znadeš sve.
Sva moja djela, osjećaje
i moje sne.

Ti znadeš,
da tek tada osjećam rajem
ovaj svijet,
kad u njemu vidim Tebe,
služeć' Ti u liku maloga brata,
kad posjetim ga,
i osamljenomu kucnem na vrata.

Kad se kući vratim
i Tebi se pred tabernakul svratim,
kada Ti posvećujem sve koje sam srela:
i one što pozdraviti ih nisam smjela.
Kada molim za sestru
i brata mi dragog,
i za sebe,
da Tvoje i moje srce bude jedno,
kao i srce svake
Služavke Isusa Malog.

(1984)

NA DAN VELIKE GOSPE

Uvijek me je radost obuzela
kad sam se našla, Oče, na grobu Tvom,
al' današnja radost
provrela je potokom suza,
gledajući prizor veličajni
u velebnom hramu tomu.

Tvoje se kćeri sa svih strana
pred Tobom ovdje sastale,
zavjete svoje prikazale,
potpuno se Bogu posvetile,
Tebe slijediti obećale,
za potrebnu snagu
zagovor Tvoj molile.

Ovakovu radost zaželjeh
do kraja moga žića,
pa obnovih svoje životno predanje
i predanje cijelog' mi bića.

(1985)

NA RAFAELOVO

Danas, na dan Svetog Rafaela,
okuplja nas ljubav, Oče.
Sjeća nas na Tebe
i onog časa,
kad si prigrlio
prvo naše siročće.

Kada su Te okružile djevičanske duše,
pune zanosa,
da to sveto djelo
plodonosno,
Bogu i Tebi tako milo,
prihvate odlučno i smjelo.
Radosne smo, Oče,
što - po poticaju Božjem -
uđosmo i mi
u broj Tvojih suradnica.

Po primjeru Tvome,
služeći braći svojoj,
bliži nam se, eto,
stota godišnjica.
Htjele bismo za tu zgodu
obnovljene biti,
ispunjene neslomivom vjerom,
ljubavlju i nadom
kao što si bio,
Dobri Oče, i Ti.

Ne sumnjajuć' nikad
u dobrotu Tvoju
i zagovor kod dobrog Boga,
upravljamo danas
Tebi molbe vrele:
zauzmi se za nas,
ostvari nam želje!
Štiti djelo što, po Božjem planu,
zasnova ga, i dalje ga vodi.
Neka služi Crkvi,
proslavljuje Boga,
sve dok bude svijeta
i brata koga voliš.
Svi ćemo tad s Tobom
i nebeskom Majkom
vječno slavit' Boga,
dobrog Oca našeg Nebeskoga.

(1986)

STADLEROVKA

Stadlerovka želim biti.
To nikome,
pa ni vama,
neću nikad kriti.

Učit ću se bit' ponizna,
gajit vjeru, nadu,
a nadasve ljubav žarku,
da u meni sva siročad,
bijedni, stari i nemoćni,
Krista prepoznadu.

K'o i Stadler želim biti,
svima otac ili majka,
i radosno služiti im,
s ponosom u duši.
Moj Isuse,
uzdrži me,
da ne klonem na tom putu,
da mi ove moje snove,
ništa ne uguši.

Stadlerovka želim biti.
To nikome,
pa ni vama,
neću nikad, nikad kriti.

(1982)

POGOVOR

OD POŽRTOVNO SLUŽENE DO BESKRAJNE LJUBAVI

Probranim stihovima uz 120 ljeta sestarske službe u okrilju Maloga Isusa, pogovorno o darovima i dosezima

Uza sve što se pokazuje da su poput mladica na trsu ili mladica na vjetru, prikupljeni su rukopisi stvorili prostor za Boga i zajedništvo pa stoga predstoji sljedećim redcima, stihovnim pretežitom, poći ususret Malom Isusu. Tekstovi su sami, prigodom 120 godina postojanja i djelovanja jedne znamenite sestarske službe, odredili betlehemijski naslov; čini se i nije bilo naslova unaprijed pa da se pod njega stavljaju pisana djela. Povezalo se odranije usmeno, služenjem iskušano i ljubavlju napisano iskustvo u izvezenim slovcima, kroz situacijske i beskrajne trenutke. Puno se toga ujedinilo da vrhunac bude kruna nastojanja kroz prekoslojetno trajanje.

Bogosličnost se pokazala kroz služenje, na djelu su je otkrivale i potvrđivale izabrane kćeri, uopće djeca Božja u nemaloj zadaći života. Kroz mudrosti satkane od dobrote i ljubavi sestre su zajamčile požrtvovnost pred Srcem, u Srcu i sa Srcem u zadanom im i raspršenom vremenu, pri skladnu i nesklapnu, osjetno nepovezanom svijetu. U stvarnosti je ljubav “prosjačka”, izgledno čeka i postvaruje onu višu bezgraničnu ljubav. Tako nas s početka navodi odraz s. Virgine Ninić u pjesmi *Jedno srce koje nas ljubi*, određeno i predano vremenu koje usto želi samo naš spas.

Neke pjesme su komponirane kao preludij, monodrama, ali i slike, umjetnička ulja ili crteži, a sve opet u svijetloj riječi. Ono što ne uspijeva dohvatiti riječ ili objediniti pjesnička slika ostaje upisano u

smisao drukčijih kazivanja. Tako je na komponiranju pjesama poradio fra Slavko Topić, uzmimo pjesma *Dobri pastir*. I još nešto, nasluti se ili izravno uoči paradoksa, stanje završnih poruka iz pjesme. Umio je tako zagovarati dobro nekadanji predak i pjevati suvremeni pjesnik, nije se nitko dao zavesti lakorječivim izrazima. Po jednome stihu nalazimo želju da se sestre pridruže nebesnicima. Dakle, one su poslanjem i od ovoga i nebeskoga svijeta. Uostalom i autorstvo slijedi tako što su to sestre pune milosti i ljubavi, od prvih kandidatice i jubileja uz vječne zavjete do poznih godina koje se približavaju stotoj i kasnijim obljetnicama. Unutarnje previranje, stanje duha proisteklo je iz služenja i molitve. To su i svojevrsni “raspivani” prizori koji odašilju daljnje spoznaje i doživljaje za dojuča desetljeća i jednako ovako stoljeće i više od njega. Uostalom, tako se i veli za pjesničko traganje i postignutu uspješnost: živjet će pjesme preko 100 pa i nakon 200 godina, kao rijetke knjige.

Neka paška čipka njihova sestarskoga stiha i proznoga zapisa blago se nadnose, poput finog sjenila, na intimističku snovitost trajanja. Pokušane su slične namisli u predgovoru zbirke *Let u TROstibu* i ovo je jedan troplet, prenosivi višeplet, pa i let prema visinama u ljupkome nastojanju.

Kad je nekim pjesnicima, koji su prošli nezgode na Golom otoku, kazivano da pišu memoare, autobiografije i slične rodove, kao pjesnici Stojan Vučićević ili Andrija Vučemil, u njima se zadržalo samo htijenje da kažu pravu istinu kroz stih. I čini se jedna duhovna okomica, planetarij nastojanja da se povežu naraštaji sestara i izrekne se punija prosudba o poslanju smjelo se nalazi u stihu. Izabrali su ono ponajbolje, kao Marija pred Martom uz gosta Isusa, da progovara nadahnjujuće, darovi Duha, intuicija i inicijacija za dobro. Kao Očenaš, Zdravo Marija i drugi molitveni izričaji. Možda i ne bismo pripadali onima koji uviđaju invokaciju, Božje ime se otvara da bude zaštita i

okrilje njihovu pjevanju.

U pjesmama se koriste navodi iz *Svetoga pisma* ili iz tekstova naučavatelja Crkve, ali navlastito i nadbiskupa Stadlera koji je slao poslanične misli o pravilnom služenju u životu.

Ako bi bilo slobodno i prikladno vrstati pjesme i srodne sastavke, moglo bi se u ovome izboru uvjetno razvrstati pet tematskih krugova i ujedno naznačiti svrhe ili funkcije koje ti ostvaraju “pokrivaju”: 1) bitnosti sestarskoga poslanja, 2) poruke koje se tiču subjektivnoga iskustva pojedinačnih sestara, 3) književni i meditativni uradci s obilježjima zajednice i pripadnoga naroda, 4) događajne snimke ili pjesme povijesnoga trenutka i 5) po nečemu posebni uradci.

Naravno, ovome vrstanju mogle bi se dometnuti i ostale odredbe, uzmimo peta vrsta pjesama, one koje ulaze u zbirku kao korpus pjesama pratiteljica života pa i futurističkih zapisa. Tu se nalaze molitvene i prigodničarske pjesme, zatim one obljetničke, svakako posvetne i neke na slobodnu temu...

Kao posebne separate pjesme, ili aneksne, a zacijelo onakve koje ozračuju cijelu zbirku su pjesme provodnih motiva koje se tiču prvoga vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera. Da je vrsni nadbiskup omilio njihovu poslanju jamče i nazivi pjesama s varijacijama uz njegovo ime i djelovanje, a često se dovodi u rimu imenske riječi Utemeljitelj i Spasitelj.

Nerijetko pjesme prelaze u himnički govor, imaju čak svojstva lauda, pohvala nad onim što je sve dobro darovano ovoj provinciji i narodu, narodima koji su zagrlili susretljivu družbu služavki. U njih ima kruha i množi se, u miru svakako ali i u ratu, ima ga dostatno za sve jer su marljive “Stadlerovke sestre male”, kako bilježi s. Joakima Ilić.

1. U prvome izboru mogu naći mjesto pjesme *Jedno srce koje nas ljubi* i *Malom Isusu*. U pjesmama prevladavaju oblici pomoćnoga glagola biti, primjerice *Učiš nas moliti i s Tobom biti*. Dok se sve rušilo, i kad

granate razaraju, ili topovi tresu, ali sinegdoha spasa usto jest: pritisnuti brevijar na grudima i konkretan zov da Gospodin biva hrid i sklonište. Nema ovdje fraza, nema praznih aluzija jer je sve doslovno pa je i stih neizbježno takav, peče, kao žuč nekad nagriza a drugi put hrabri kako u porazu nije svrha. Neprestano su sve kao jedna i to je smiraj, molitva u začetku i vrhuncu odluka.

Bile bi ovo zamalo Ivanove pjesme u prozi, one od evanđeoskih nakana punih Ljubavi, Svjetla, Života i Riječi. Gotovo da slijede iskon, prvinu od spoznaje tko smo i kamo smjera naš ovdašnji život. Takve su i staroegipatske pjesme Atonu, Bogu sunca koje su znatno filozofske, pune ljubavi i opstojnosti. Ima nešto srodno s prikazom stvaranja svijeta, u početku je bila riječ.

Plijene otuda pjesme koje su odvažne, provokativne, koje se predaju zazivu, primjerice *O Stadlere, Stadlere...* Nije li ovo i prilog kauzi za proglašenje blaženim Josipa Stadlera? A s tim rodonačelnim utemeljiteljem požrtvovna voljenja može pristati svaki pridošli naraštaj i sestre u njima.

2. U drugim skoro pa anonimnim stihovima izbija na vidjelo sklonost, pa i prisega sestara za uređen, organiziran život: “Stadlerovka želim biti,/ To nikome,/ pa ni vama,/ neću nikad, nikad kriti.” Svakoj pojedinoj sestri se otvara mogućnost da dokuči, spozna ljubav Malog Isusa od betlehenskoga skrovišta. Na tom putu sestra povezuje svoje vlastito sa srcem druge i drugih sestara i svakako sa srcem Isusovim. Sestre sve čine s iskrenošću, izravno srce na dar daju pa će jedna samopriznati: “Tvoje mi srce sad treba.” Doima se potpuno suvislo da sestarski doktorat nije administrativni nego je Ljubav sama i u tom duhu neki redak potvrđuje da je sestra “sva Božja u molitvi, kad progovori i na djelu”.

Na mjestima sestra pokazuje uzoritost Marijini i s razlogom, kao redak s. Ane Marije Kesten, priželjkuje: “Pouči nas biti Ti.” Gdješto

se sestra suživljava s nekom situacijom druge sestrice. Zgoda kada sestra Andreja Bulut odlazi u misionarsku službu porodit će tako i pjesmu što je uistinu stari način prijateljevnja, kao u humanizmu kada su hrvatski pjesnici jedni drugima slali stihovne poslanice.

Često je Utemeljitelj pokretač sestarskoga nadahnuća. Koji put tako pjesma nastane pred Utemeljiteljevom slikom, drugi put se sestra vidi u Stadlerovom gnijezdu, treći put pjesma je zasnovana na motivu stajanja uz Utemeljiteljev grob, četvrti put pjesma se javi u posjetu Utemeljiteljevoj spomen sobi.

3. Stavljene pod zaštitu arkandela Rafaela sestre iznovice jamče da je sreća pripadati Družbi jer, jasno progovori jedan stih, “što u Družbi radiš, radiš samom Kristu”. Udio u sestarskome poslanju dijelom osmišljavaju vjenčići koji se simbolično pojavljuju na važnim odlukama ili prekretnicama. Tako s. Jozefina pravi poredak uzrastanja osobe prije stupanja u zajednicu i put daljnega promicanja posvećenoga života. Dok je bila djevojčica pravila je vijenac od tratinčica, kao novakinja zavrijedila je bijeli vijenac poput inja, u vremenu prvih zavjeta predstavila se s vijencem “od crvenih spleten ruža”, a za vječne zavjete se mogla podičiti vijencem u boji nebeskoga plavetnila; naravno, svaki od rečenih vijenaca nosi simbolične naznake koje ulijevaju ponos i ustrajnost u službi.

Svjesna nebrojenih tegoba koje su vremenom zapljuskivali izvornu karizmu sestara, posve jednostavno će, kao u matematičkom nazivniku, biti kazano: “I mnoga si zrnca pogubila, ali ... ti stojiš”. Zacijelo je sačuvan pravi duh Družbe koja bi mogla, s obzirom na široko iskustvo, ponijeti i drukčije nazive kao: Družba po zamisli Višnjeg, S Rafaelom u poslanje, Djelo Stadlerovo, Josipove Stadlerovke, Lađa Družba, Ti stojiš, Stadlerovo gnijezdo, Služba u liku malog brata... Za prijedene staze, prečace, putove i klance, poljane i zavoje za sve to u završnici treba biti zahvalan, upravo onako kako s. Marina

naglašava da se sestre zahvale Bogu jer u Djetetu dade samog sebe, da one imaju Utemeljitelja, da su upućene naraštajima sestara, i svima koji su “pronosili glas/ o Djetecu u jaslicama”; podjednako trebaju biti zahvalne i svojim roditeljima, braći i sestrama, prijateljima i vanjskim suradnicima, sveusve, suživjeti se s evanđeoskim duhom: “Upravo kad su roditelji nosili Djetetce Isusa da izvrše na njemu propis Zakona” (Lk 2,27). Sarajevska provincija Bezgrješnoga Začeca BDM, uz provincije sa sjedištem u Zagrebu i Splitu, dale su neizbrisiv trag životu jedne od utjecajnijih zajednica sestara na ovdašnjim prostorima.

4. Dok se pažljivo čitaju podastri radovi naiđemo na značajnije nadnevke, primjerice *Papa je bio među nama*, dakle događajnice važne za narod i Crkvu. Tako se sestre rado spomenu svetoga oca Ivana Pavla II. koji je posjetio Sarajevo 12. i 13. travnja 1997. i pritom gotovo pokazuju htijenje: “Ti si nam, poslije Boga, jedina snaga i nada,/ Zauzmi se za nas oče/ da Petrova lađa u BiH nikada ne strada.” Prirediteljice ukupna gradiva i ovdje se očito rukovodile pravilom da povijest sestarske zajednice bude uistinu praćena nezaobilaznim duhovnim veličinama. Između različito motiviranih sastavaka su oni koje prate i značajnije blagdane za život služavki, kao što su Rafaelovo, Stadlerovo, Božić, Uskrs, Duhovi, Gospojina.

Skupini događajno-povijesne poezije, premda one portretiraju i pojedinca, zasigurno bi pripadale pjesme *Stadler u Africi, U okruženju*. Nije priviđenje u kakvome okruženju nego jasnost da je “bezbroy sestara./ Sve kao jedno”. U povijesnim zbivanjima tako se isprepliće subjektivnost sa zajedništvom, usporedba sestara s Isusovim tijelom u svetoj hrani. I dok traje teško nevrijeme Isus je “još više skućen u tabernakulu/ nego li mi u svom Betlehemu”.

5. Skupine ostalih pjesama podsjećaju na staru navadu iz renesanse po kojoj su hrvatski pjesnici, u znak učtivosti i prijateljstva, pisali jedni drugima pjesme, kadšto o padu s konja, ponekad o smrti

mačke, pa onda u obranu pjesnika. Sve su to “pjesance” za boljitak napuštenih, slabih, isključenih osoba u društvu, a i za spasenje svijeta.

U pregrštu radionica gotovo pa se vidi kako struji cijela Provincija. Obične su riječi njezine autorice premjestile u znakovito poslanje, rasklimale uobičajeno značenje u dogoročno, dovele ga do nove tumačivosti i punoće smisla.

Ako bi definitivno trebalo izvući neki zaključak za ove pjesničke i dometnute im uratke onda je to posigurno djelatna jezika, kao što je djelatna i služba družbe kojoj su pripadni. Na palubu njihova broda izlaze slike i dojmovi, većinski nastali 80-tih godina, dakle uočnicom su u tada stotu a dvadesetak godina kasnije i proširenu obljetnicu postojanja i marljiva stvaranja.

Neke duže pjesme podsjećaju na igrokazne uratke, iz drukčijega redovničkog htijenja. One imaju dijaloško u sebi, razgovorno i utješiteljsko. Lice i naličje dijaloškog iskazala je s. Admirata Lučić. Ona će izreći slikovitu misao da je najprije bila Ljubav, onda se ona pretvorila u satrveno zrno, pa zatim u kruh. Stoga otprve i nadahnuto moli: “Ne dopusti, molim Te, da budem zatočenik života, nego njegov promicatelj” i usto domeće: “Nemoj odustati u borbi sa mnom, u borbi za mene.” Ovakav zapis pomognut je i polaznim vrelcima s. Mande Pršlje, svojevrsnim javkama s duhovnih vježbi, baš kao da izoštravamo sluh za lirske zazive.

Može se zamijetiti da sestre sanjaju jezik Presvetoga Trojstva. One nastoje doći do tajne vidljive istine stazama analogija i srodnosti, a to sustižu kroz vlastitu požrtvornost.

Čitave nizanke pjesama, do u posljednju, dočitavamo na razmeđu vedrine služenja i nade u opstojanje kroz nezahvalna vremena. Pjesme u ovom zborniku jedinstvene su i zato jer su nastajale iz zornoga iskustva života Isusa Krista u svakome služenju napose. Petnaest odabranih riječi na njihovu medaljonu sve dostatno govori:

“Ovako se htjede roditi koji hoće da ga ljube, a ne da ga se boje.” Prvenstveno tako i po tome obilježju, s uvjerenjem u jakost da poput mučeničkih svjedočenja ispovijedaju i žive svaki trenutak. Na strpljenje gledaju iz perspektive vječnosti. Po zaslugama Duha Svetoga obasute su darovima mudrosti, razuma, savjeta i spomenute jakosti, ali i ne manje znanja, pobožnosti i straha Božjeg. Iz takvih svetih nagnuća mogla je nastati i krilatica nadbiskupa Stadlera: “Imaj prema sebi srce sudačko, prema bližnjem srce materinje, prema Bogu srce djetinje.”

Prepoznamo usto da su okupljene pjesme došle, javile se nekim prečacem i odnekud iz usmene baštine, iz materinjega podsvjesnog jezika i iza rampi svijeta. Kad ih prepoznamo onda ih možemo i preporučiti, gotovo kao zagovor, u svetištu stiha. Kakogod, izvan su ravnodušja spram uvjeta u kojima su nastale ili se nalaze! Iako govore kroz samostalno nastojanje, u pučkome su duhu, prinose se kao zborni, korski glasovi o svome pojedinačnom i skupnom služenju. Samozatajne sestarske radionice su zapravo zbirna oduševljenja, kao u primjeru zbiljske posjete praškome Malome Isusu. Tako sestre, na svoj način, i kandidatice i novakinje u ređenju. Žarom srca i umješnošću pera, u hrvatskome izrijeku, zahvaljuju pomoći s Neba, ublažavaju brige i nevolje puka budući da se povjeravaju i utječu pod zaštitu Jaslica (s početnim velikim slovom), a one su sinegdoha družbe i simbol svete obitelji.

Ukoliko ovaj zbornik privede odabrane za razumijevanju istine već je ispunio svrhu, može biti razlogom za kontemplativne vježbe i druge učinke.

Pjesme su samo jedan od fragmenata njihova života, ali one nude jasan odgovor i dalekosežnu poruku. One nisu samo slovo, riječ, a ni usputni stihovi i rečenice, one su svjedočanstvo njihova djelovanja. Ovdje stih govori životu i o životu, a poruke su kada se odaju stvarnosti. Trpkost svakodnevnoga napora se nazire u očuvanoj cjelini. I nije

potrebna neka izrazita domišljatost pa da se uoči što sprječava provedbu dobra. One ne umnožavaju nemoć nego žive puninu jakosti, ne dijele žrtvu nego je spajaju u priklanu uređenost. Njihovo biće upija u sebe kriške neba i to je nevidljiva snaga koja razrješava svjetska protuslovlja. Sestarski izbor sve daje u slijedu dostojanstva. Nijekanje ili potiranje dobra ni s jednom sestrom ne dolazi u obzir.

Stihovna tvoriva u ovoj knjizi-pjesmarici doživljavamo kao nizanku što tematski što autorski posloženih ostvaraja. Svaki od uvrštenih radova ima neku povijest, ambijent i ugođaj, primjerom su vizitacijskoga izvješća ne tek osoba koliko duhovnih pokrića u krilatici: “Raduj se dušo i slavi Tvorca svog.” Neke možemo doživjeti da su himničke, s kraja ili početka molitvenika. S lica ovih uradaka, tek mjestimice neznatno ispravljenih iz prvotiska (gdje je to bilo nužno), prilazi nam okrjepa, usprkos brojnim tjesnacima nevremena kroz koje su sestre prolazile. Posigurno ostaje spoznaja da pjesme pomiču i promiču život zajednice.

Sve i da nisu uvrštene pjesme prvorazredni uradci u smislu zasvođena pjesničkoga govorenja, onda biva važnije zamijetiti da su njihove autorice zapravo liričarke Kristove ljubavi. Ako pak neki radovi nisu uvršteni u sveukupni mozaik, ne znači da su takvi bili suvišni ili pak nejaki, slabušni; naprotiv, samo su dometnuli nešto na općenitosti što je naizgled poznato. I sa izabranim radovima ne mora se podvući crta, jer daljnji opis slijedi kao što i domaće prilike nalažu vazda drukčije i primjerene zadaće. Poželjet je da ovo djelo bude iznimno i da se poneki ostvaraji mogu prepjevati, uglazbiti, da im se vidi duhovno i molitveno podrijetlo i praktična nakana.

Brojni prijatelji Maloga Isusa pomiču misiju naprijed tako što, između ostaloga, u svakom čovjeka gledaju i ljube Dijete Isusa te vrše savjesno svagdanje dužnosti. O koliko se nalazi u pozdravu i odgovoru: Živio Mali Isus! Uvijek u našim srcima! Djelovanje s duhovnošću

karizme nasljedovanja Krista je itekako prisutno u svagdanjim sestarskim zahvatima, u vremenu koje sastavljamo iz brojnih potreba “od danas”, što je bila stalna odluka kroz stoljetno i daljnje djelovanje. Predanost u služenju najmanjima i nezbrinutima je stanovita produžena ruka za pokretanje novoga, svjedočnijeg i kreativnijeg života u neraskidivoj vezi s Malenim. I sve nadolazeće kušnje su samo provjera načela koja su se pokazala ispravnima i dalekovidnima, što su na stranicama ovih vezanih knjižica dali blagoslovni stihovi i njima srodni redci.

Antun Lučić

KAZALO

Proslov	5
s. M. Marina Piljić	
S. M. ADMIRATA LUČIĆ (* 1953)	
Božić 1979.....	7
Božićna meditacija	9
Ilindan	10
Skrivenom Bogu	11
S. M. ANĐA VRANJEŠ (* 1966)	
Moja sreća	13
S. M. ANA MARIJA KESTEN (* 1968)	
Marijo	17
Slutnja dolaska	18
U ovoj noći	19
S. M. EMILIJANA PETROV (1910-1987)	
Bezgrješna	21
Bezgrješna Majko	22
Dragoj Družbi mojoj	23
Lađa	25
Molitva ocu Utemeljitelju	26
Na grobu Stadlerovu	27
Novim postulanticama	28
O Bože veliki, silni	29
Pred slikom Utemeljitelja	31
Spomen sobi	32
Stadlerovo gnijezdo	34
Ti stojiš, Družbo!	35
U Bogu sve mogu	37
S. M. JADRANKA LACIĆ (* 1950)	
Ne znam što bi me moglo od Tebe odijeliti	39
S. M. JOAKIMA ILIĆ (* 1940)	
Papa je bio među nama	41
S. M. JOZEFINA BIČVIĆ (* 1928)	
Moji vjenčiči	43

S. M. MANDA PRŠLJA (* 1980)	
Kako je lijepo biti časna	45
Pjesma Isusu	47
S. M. MARINA PILJIĆ (* 1956)	
Na putu k izvoru	49
Sestre, zagrlimo križ!	51
Neka mi bude ... (Lk 1,38)	52
S Isusom na putu	53
Sestro, zašto ti sumnja obuzima srce?	54
Sestro, Božić je	56
Zahvalne budimo	58
Zašto služim?	59
S. M. MARINELA ZEKO (* 1967)	
Od danas	61
Rodi se Bog	62
S. M. MARTA ROŠIĆ (1961-2010)	
Uskrsnomu Kristu	65
S. M. RAFAELA IVIĆ (* 1982)	
Božić dolazi	67
Čekam te	68
Djetešce Isuse	69
Do Golgote	70
O drvo	72
Korizma	73
Maleni Isuse	74
Marijo	75
Ne boj se krenuti	76
Oče Utemeljitelju	77
Ocu Utemeljitelju za 157. rođendan	78
Pjevam Ti pjesmu	79
Siječanjaska ruža	81
Slijedit ću Te	82
Srcem primi Krista	83
Ti si moj	84
Ti znaš	85
Utemeljitelju, sretan ti rođendan	87

Utjeha bolesnima	88
Veselo s Gospodinom	89
Zagledana u Tvoj lik	90
S. M. SUZANA MALEŠIĆ (* 1975)	
Božić	91
Dar nade	92
Jedino Bog	93
Maleni Isuse	94
Radujem se kada dođeš	95
Srce	96
Srce na dar	98
Utemeljitelju	99
S. M. SVJETLANA LEKO (* 1954)	
Idimo u svjetlo	101
Križu	103
Mariji	104
U ponosnoj Bosni	105
S. M. VIRGINA NINIĆ (* 1913)	
Bezgrješnoj	107
Budi Marija!	108
Dobri Pastir	109
Dodite i vidite	110
Gospo	111
Imaj srce	112
Isusova malenost	114
Izvezi na pučinu	115
Jedno srce koje nas ljubi	116
Još ne razumijemo	117
Bosna te željno čeka	118
Majci Tereziji iz Calcute	119
Malenome Isusu	120
Marijanske duše	121
Moja Provincija (1969. - 2009.)	123
Najdražem Ocu I.	125
Najdražem Ocu II.	126
Najdražem Ocu III.	127
Naš divni uzor	128
Nevinoj Djevici	130

O Imakulata!	132
O nemoćno drago Dijete ...	134
O rođendanu oca Utemeljitelja	135
Ocu u pohode I.	136
Ocu u pohode II.	137
Opet smo radosne	138
Pjesma Gospi Vinogorskoj	139
Pođi za mnom!	140
Pozvana sam	141
Riječ je tijelom postala	143
Sliko Očeva	144
Služavka Isusova	145
Sluzi Božjem I.	146
Sluzi Božjem II.	147
Stadler i Marija	148
Stadler u Africi	150
Svetom Josipu u Vitezu	151
Svidjelo se Tebi	152
Svijeca	153
Tko je Stadlerov brat?	155
U okruženju	156
U Svetoj godini	158
Utemeljitelju za 160. rođendan	160
Uz 160. obljetnicu smrti J. Stadleru	161
Uznesenje Marijino na nebo	163
Volim biti malena	164
Žele Te vidjeti	165

SESTRA SMI

Bezgrješna i Stadler	167
Generacija mladih	169
Moja posveta	171
Na dan Velike Gospe	172
Na Rafaelovo	173
Stadlerovka	175

Pogovor	177

Od požrtvovno služene do beskrajne ljubavi
Antun Lučić

Nakladnik
Provincija Bezgrješnog Začeca BDM
Družba sestara Služavke Maloga Isusa
Bjelave 54, BiH 71000 Sarajevo
E-mail: prov.up@bih.net.ba • www.ssmi.hr

Za nakladnika
s. Marina Piljić

Biblioteka
Betlehemske svjetlo, knjiga 3

Priredile
s. Genoveva Rajić
s. Marina Piljić

Lektura
Srećko Paponja

Naslovnica
Ante Mamuša, akademski slikar

Tisak
multimediaPrint, Nova Bila

Naklada
1.000 primjeraka

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

272-291

BETLEHEMSKE rukoveti / priredile Genoveva
Rajić, Marina Piljić. - Sarajevo : Provincija
Bezgrješnog Začeca BDM, Družba sestara Služavke
Maloga Isusa, 2010. - 186 str. : ilustr. ; 24 cm

Od požrtvovanom slučene do beskrajne ljubavi /
Anton Lučić: str. 177-186

ISBN 978-9958-874-06-2
I. Rajić, Genoveva
COBISS.BH-ID 18458630

ISBN 978-9958-874-06-2

